

Vtělená milost

**Biblické úkoly 1995
4. čtvrtletí**

Vtělená milost

Biblické úkoly - 4. čtvrtletí 1995

Překlad: Luboš Miškovský

Sazba: Solidea - DTP Partner

Vydal: Advent - Orion s. r. o.

pro oddělení sobotní školy Česko-Slovenské unie

Církev adventistů sedmého dne, Zálesí 50, 142 00 Praha 4 - Lhotka

Praha 1995

ISBN 80 - 7172 - 089 - 5

Vtělená milost

Vždy nám udělá radost, když skutečnost překoná naše očekávání. Avšak někdy je tomu naopak. Čekáme, těšíme se a připravujeme na událost, která má přijít. A když přijde, jsme zklamáni, protože skutečnost naše očekávání nesplní. Boží lid dlouho očekával Mesiáše, o jehož příchodu hovořili proroci. Čím déle lidé čekali, tím zkreslenější byly jejich představy o poslání Mesiáše. Samotné očekávání nepřipravilo Boží lid na skutečnost příchodu. Vtělení Boha do lidského těla svým významem daleko překonalo každou představu. Matoušova prostá, i když hluboká slova nemohou plně vyjádřit hloubku a význam Ježíšova prvního příchodu. „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel, to jest přeloženo 'Bůh s námi'." (Mat 1,23) „Bůh s námi." Co to mohlo znamenat?

Pro lidi trpící pod cizím útlakem toto proroctví představovalo naději na mocného krále, který je zbaví otrockého jha. Nemocným tato slova dávala naději na uzdravení. Náboženským vůdcům ukazovala Mesiáše, který naplní jejich politické ambice.

Jak jiný a oč významnější byl příchod Mesiáše! Král se narodil ve chlévě a později sám prohlásil: „Moje království není z tohoto světa." (Jan 18,36) Lidem, kteří u něho hledali uzdravení z tělesné nemoci, se často dostalo také osvobození ze zajetí hříchu. Když se nesplnily politické naděje náboženské elity, vůdcové lidu se spojili, aby zničili toho, jenž sám sebe nazval „Bůh s námi".

Jací jsme my dnes? Hledáme také Boha, který bude plnit naše představy a přání? Očekáváme také Boží požehnání, aniž bychom pochopili pravou podstatu posvěcení a cele se odevzdali Ježíši? Navzdory tomu se domníváme, že mu sloužíme?

Zaslíbení „Bůh s námi" je dnes právě tak jisté, jako bylo ve dnech Marie, Josefa a pastýřů. Když Ježíš opouštěl tuto zemi, slíbil: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku." (Mat 28,20)

I pro nás je důležité získat jasnější představu o Ježíšově poslání, studovat pro-rocké pořadí událostí před jeho příchodem a čerpat ze svědectví těch, kteří zažili jeho první příchod. Potom bude naše víra posílena novým poznáním laskavého a soucitného Boha, který opustil nebesa, žil mezi lidmi a vysvobodil nás od břemena hříchu a trestu za něj.

Čas milosti

Základní text

„Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.“ (Efez 2,8.9)

Základní myšlenka

Zkoumáme-li souvislosti, ve kterých je v Novém zákoně použito slovo „milost“, zjistíme, že ji můžeme definovat jako Boží nekonečnou lásku ke ztraceným lidským bytostem, a uvědomíme si, čeho všeho je schopna pro záchranu lidí.

Bůh projevoval svoji milost během celých dějin tohoto světa. Osvobodil z hříchů ty, kteří se mu odevzdali. Boží milost není pouze touha spasit ztracené lidstvo; je to také spásná moc projevovaná láskyplným působením na všechny lidi, moc osvobozující z hříchu toho, kdo věří.

Největším projevem Boží milosti byl příchod Ježíše Krista na naši zem. Skrze něho přišlo jasné a nepopíratelné svědectví o Boží lásce k hříšníkům. Během svého života na zemi zjevoval Ježíš svým jednáním s hříšníky Boží milost. Uzdravoval je tělesně i duševně. Boží nekonečná láska byla ztělesněna v osobě Ježíše Krista - vtělené milosti. Když budeš během tohoto čtvrtletí studovat úkoly, všiměj si projevů Boží milosti v každodenních událostech svého života.

Co je milost

- 1. Kdo je podle následujících textů zdrojem milosti a proč ji udílí? 2 Kor 8,9; Tit 2,11; Skut 20,32**

Boží milost „je nekonečná, bezvýhradná, proměňující láska k hříšnému člověku“. (6BC 504)

„My sami za všechno vděčíme Boží milosti. Božími dětmi se stáváme na základě milosti, která se projevila ve smlouvě mezi Bohem a člověkem. Milost projevovaná Spasitelem nám přinesla vykoupění, znovuzrození a povýšila nás na spoludědice Ježíše Krista.“ (KP 143)

- 2. V kterých momentech otcovo jednání se ztraceným synem představuje Boží milost? Luk 15,11-32**

Otec nikdy nepřestal očekávat návrat svého ztraceného syna. Vracejícího se syna nepřijal pro jeho zásluhy či skutky, ale protože ho bezpodmínečně miloval. Otec ho nepřivítal jako služebníka, ale jako plnoprávního syna.

Starší syn zůstal doma u otce, ale přesto nepochopil jeho charakter. Jemu otec projevilsou milost tím, že mu trpělivě vysvětloval, že služba, které si cení, je láskyplná odezva na projevovanou lásku.

- 3. Co jsi pocítil, když jsi poprvé ve svém životě poznal milost, kterou Bůh projevilsprávě tobě?**

Proč potřebujeme milost

1. Popiš stav, v jakém se nacházejí všichni lidé. Řím 3,9-18

Uvědomíme-li si, jaká spravedlnost je podmínkou vstupu do Božího království (Mat 25,46), je zřejmé, že ji bez Krista nemůžeme dosáhnout. Boží milost se nejvíce projevuje tam, kde se nejvíce projevuje lidská nedostatečnost.

2. Jak Bůh prokázal lidem svou milost? Řím 5,8.15-21

V těchto verších dává apoštol Pavel do kontrastu dopad Adamova přestupku a vliv Boží milosti projevené v Ježíši Kristu. „Jestliže proviněním Adamovým smrt se zmocnila vlády skrze jednoho člověka, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a darované spravedlnosti, budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista.“ (Řím 5,17)

„Kristus nezemřel, aby usmířil svého Otce a aby ho přiměl, aby miloval lidi. Byla to Boží láska, která hned na počátku vytvořila plán smíření a spasení, a Otec, Syn a Duch svatý se v dokonalém souladu podíleli na jeho uskutečnění (Jan 3,16; 10,30; 14,16.26; 15,26; 17,11.22.23; Řím 3,24).“ (6BC 527)

3. Jak můžeme Boží lásku uvést v soulad s Božím hněvem?

Boží hněv je obrácen proti hříchu a proti těm, kteří se s ním ztotožňují. Jestliže se někdo rozhodne setrávat v hříchu, oddělen od Boha, pozná Boží hněv zaměřený proti svému hříchu. Skrze milost v Ježíši Kristu však Bůh nabízí všem dar spasení.

Ježíšovo jednání s ženou přistiženou při cizoložství nám je velkým naučením o milosti, kterou Bůh projevuje vůči hříšníkům (Jan 8,1-11). „V tomto činu, jímž omilostnil ženu a povzbudil ji k lepšímu životu, zaskvěla se povaha Ježíšova v krásné dokonalé spravedlnosti. Ačkoli Ježíš neomlouvá hřích, ani nezmírňuje pocit viny, nechce odsuzovat, ale zachraňovat. Svět měl pro tuto zbloudilou ženu jen pohrdání a výsměch; Ježíš však měl pro ni slova útěchy a naděje. Bezhrášný měl soucit se slabostí hříšnice a podal jí pomocnou ruku.“ (TV 325)

4. Co tento příběh řekl tobě? Jak by způsob, jakým Ježíš jedná s tebou, měl ovlivnit tvé chování k druhým?

Zjevení Boží milosti v Ježíši Kristu

„A když se čas naplnil, zaplavil Bůh svět přivalem hojivé milosti, který potrvá, dokud plán spasení nebude dokonán.“ (TV 22)

1. Jak se na zjevení Boží milosti podílel Ježíš? Jan 1,14-18

Boží lid ztratil ze zřetele Boží milostivý charakter. Ježíš Kristus přišel, aby lidé znovu získali jasnou představu o Božím postoji k hříšníkům. Máme nekonečnou potřebu Boží milosti; Boží zdroj je však nevyčerpatelný.

Ježíš zjevil Boží milost skrze svůj život na zemi a svou službu. Největším zjevením milosti však byla jeho smrt na kříži. (Řím 5,8) Na kříži Ježíš ukázal, že hřích je ve své podstatě smrtonosný. Tam však zároveň dokázal nekonečnost své lásky. Místo toho, aby nechal dopadnout trest za hřích na nás, vzal ho na sebe. Vzal na sebe náš hřích, vinu a odplatu za něj - smrt a odloučení od Otce.

2. Vyjádři vlastními slovy, co Ježíš považuje za největší projev lásky k bližnímu. Jan 15,12.13

Ani takový projev lásky se nemůže vyrovnat Ježíšově oběti. Ježíš Kristus za nás položil svůj život ještě dříve, než jsme se stali jeho přáteli. V těchto verších se nám připomíná, že seznamovat druhé s Boží milostí můžeme především svou ochotou k oběti. „Někdy žijeme tak, jako kdybychom byli posláni do světa, abychom mezi sebou soutěžili nebo se přeli či hádali. Křesťan však má žít tak, aby prakticky ukazoval, co to znamená milovat bližního (Jan 15,12). Ježíš dal lidem přikázání, které jako první sám naplnil.“ (William Barclay)

3. Co děláte, abyste naplnili Ježíšovo přikázání ve vašem sboru?

Důsledky působení milosti

Teprve když si uvědomíme vlastní hříšnost, jsme připraveni pochopit Boží milost, neboť poznáváme, že si jeho přízeň nemůžeme ničím zasloužit. Bůh na sebe bere iniciativu ve všech otázkách spasení a je na nás, abychom odpověděli vírou. Vtělení Ježíše Krista ukazuje, kam až je Bůh ochoten jít, aby člověka zachránil. Bůh nám v Kristu dává nejen odpuštění hříchů, ale i nový život a novou budoucnost.

1. Co nám Bůh z milosti v Kristu daroval? Efez 2,4-7

Jestliže vírou přijímáme Boží plán spásy, jsme „v Kristu“ a máme podíl na jeho svatosti (1 Petr 1,1.2). „Jsme s ním ukřižováni, trpíme s ním, umíráme s ním, vstáváme s ním z mrtvých, žijeme a kralujeme s ním, jsme jeho spoludědicové, máme podíl na jeho slávě.“ (6BC 1007)

2. Co nám dodává odvahu v našich slabostech a pokušeních? Žid 4,14-16

Díky Kristu můžeme k Bohu přistupovat s důvěrou. „Přistupujeme směle nikoli proto, že je nám Bůh něco povinen, ale protože nabízí svou milost všem, kteří ji hledají.“ (7BC 426)

Kristus „se může s námi radovat i plakat v našich životních radostech i strastech, neboť všechny sám prožil a ve všech zkouškách zvítězil. Máme Velekněze a Krále sedícího na trůně milosti, kterou nám udílí mnohem víc, než si zasloužíme. Můžeme k němu přicházet bez bázně a obav a z jeho nekonečných zdrojů přijímat sílu a moc k vítěznému životu.“ (Louis H. Evans)

3. Popiš, jak Boží milost působila při obrácení apoštola Pavla. Skut 9,1-19; 1 Kor 15,8-10

4. Jak působila Boží milost při tvém obrácení a jak se projevuje ve tvém životě dnes?

Naše odpověď na Boží nabídku milosti

Bůh přichází s nabídkou spasení za člověkem. Nikoho však nenuťí, aby ji přijal. Chceme-li získat spasení, musíme vírou přijmout dobrodiní Ježíšova života, jeho smrti, vzkříšení a přímluvné služby v nebi.

1. Jakou roli má naše víra a Boží milost v našem spasení? Efez 2,8-10

„Věříš-li zaslíbení - věříš-li, že je ti odpuštěno a že jsi očištěn - Bůh to vykoná.“ (CK 36)

Příběh o uzdravení setníkovy sluhy ukazuje podstatu spasení z víry. (Mat 8,5-13) Setník je pozoruhodný nejméně ze dvou důvodů: 1) Byl si dobře vědom, že židovské zákony nedovolovaly, aby Žid vstoupil do domu pohana (verš 8), protože by pak byl považován za „nečistého“. Na druhé straně si však uvědomoval, že jedině víra v Ježíše mu může pomoci. 2) Setníkovy starost o sluhu byla neobvyklá. Otroci v té době neměli žádná práva a byli chápáni spíše jako majetek.

„Setníkovy srdce se dotkla milost Kristova. Poznal svou nehodnost; přesto se nebál prosit o pomoc... Svou vírou se chopil Krista. Nevěřil v něho pouze jako v divotvůrce, nýbrž jako v přítele a Spasitele lidstva.“ (TV 218)

2. Jaký vztah k okolí mají lidé, kteří poznali ve svém životě Boží milost? 1 Petr 4,8-10

Charles Spurgeon jednou řekl: „Slyšel jsem, že někdo přirovnal našeho Pána k muži nesoucímu nádobu naplněnou vodou. Jak ji nesl na ramenou, voda v nádobě přetékala, vystříkovala přes okraj a zanechávala v prachu cesty stopy. Bylo velmi snadné muže sledovat. Měli bychom být také takovými nosiči, kteří přetékaají plností Boží milosti, aby každý mohl sledovat naše stopy a dojít k jejímu Zdroji.“

3. Kam lidé dojdou, půjdou-li ve tvých stopách?

Doporučené studium

Přečti si texty Mat 26,31-35; 69-75; Jan 21,15-19. V čem Petrova zkušenost ilustruje základní text tohoto úkolu?

Přečti si v knize Skutky apoštolů kapitulu 55 - „Proměněn milostí“. Jak došlo ke změnám v Janově životě? Jak probíhají v tvém životě?

„Přestaň pochybovat, že zaslíbení Boží jsou určena i pro tebe! Jsou pro každého kajícího přestupníka. Síla a milost je nám udělena skrze Krista a andělé je přinášejí každému věřícímu člověku. Nikdo není tak hříšný, aby nemohl najít sílu, čistotu a spravedlnost v Ježíši, který zemřel za všechny. Kristus čeká, aby z hříšníků sňal jejich poskvrněná, nečistá roucha a oděl je v bílá roucha své spravedlnosti. Nabádá je k životu, ne k smrti.“ (CK 37)

Diskusní otázky

Souhlasíš s následujícími výroky o Boží milosti? Pokud ano, proč? Pokud ne, jak bys jednotlivé body upravil?

1. Boží milost je dostupná všem, kdo po ní touží.
2. Boží milost potřebuji tehdy, když poprvé přijmu dar spasení.
3. Jestliže Boží milost působí v mém životě, moji přátelé a rodina na mně zpozorují pozitivní změnu.
4. Bůh je ke mně milostivý, protože to potřebuji.

Shrnutí

„Slovo 'milost' v Bibli představuje významný pojem. Lze ji však definovat velmi prostými slovy: je to přízeň projevená lidem, kteří si žádnou přízeň nezaslouží. A poselství evangelia říká, že nikdo z nás není spasen a věčně ospravedlněn díky svým zásluhám, ale pouze a jenom skrze milost Boží.“ (D. Martyn Lloyd-Jones)

Boží milost si nezasloužíme a ani ji nemůžeme získat nějakou obětí či skutkem. Bůh udílí svou milost tím, že odpouští a očišťuje všechny, kdo po tom touží. Ať už je naše situace sebezoufalejší, Boží milost je vždy ještě hojnější (Řím 5,20). Díky Bohu za dar Ježíše Krista - vtělenou milost.

Západ slunce 17.33

Zaslíbení Mesiáše (I. část)

Základní text

„Toto spasení hledali a po něm se ptali proroci, kteří prorokovali o milosti, která je vám připravena; zkoumali, na který čas a na jaké okolnosti ukazuje duch Kristův v nich přítomný, když předem svědčí o utrpeních, jež má Kristus vytrpět, i o veliké slávě, která potom přijde.“ (1 Petr 1,10.11)

Základní myšlenka

Když nadešel čas příchodu Mesiáše, potvrdilo se Izaiášovo proroctví, že Kristus je naplněním naděje hříšníků.

Sestoupila k nám milost. Je snadné předpovídat budoucnost, obtížnější však je být v předpovědích přesný v každém detailu. Když studujeme proroctví týkající se příchodu Mesiáše, nacházíme v nich mnoho podrobností. Při studiu dvou následujících úkolů zjistíme, že se splnilo každé proroctví. Když si uvědomíme, jak přesně se naplnila proroctví týkající se Ježíšova narození, života, smrti a vzkříšení, posílí to naši důvěru ve věrohodnost Božího slova.

Izaiášova proroctví líčí Mesiáše, který nás může zachránit ze zajetí hříchu. A jaké je to spasení! „Spasení, které i andělé touží spatřit.“ (1 Petr 1,12)

Proroctví zjevují Krista

Od doby, kdy Bůh dal Adamovi a Evě zaslíbení, očekávali lidé Spasitele. Bůh řekl: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ (1 Moj 3,15) Toto proroctví ukazuje na toho, kdo měl zlomit moc satana. Jak šel čas, Bůh stále lidem posílal své proroky, aby přinášeli poselství naděje v Spasitele, který měl přijít.

1. Na koho a na co tato proroctví poukazovala?

1 Petr 1,10-12

Luk 24,25-27.44.45

Ačkoli proroci vždy plně nerozuměli poselství, které hlásali, znali Boží zaslíbení, že se přicházející Mesiáš vypořádá se zlem a satanem.

Poselství proroků mělo přinést ujištění, že Ježíš je onen dlouho očekávaný Mesiáš. Srovnáním jeho života s proroctvími se můžeme přesvědčit o tom, že se naplnila právě v jeho životě.

2. Na co se máme především zaměřit při studiu Písma? Jan 5,39.40

Ježíšovo varování adresované Židům v jeho době je důležité také pro nás. Pokud se díváme pouze na věrouku nebo na časový soulad proroctví, unikne nám ze zřetel hlavní poselství Bible - Ježíš Kristus.

„Podle staré židovské představy měla znalost zákona zajistit člověku věčný život. Kdyby však Židé zkoumali Písmo očima víry, byli by připraveni poznat Mesiáše, který stanul uprostřed nich.“ (5BC 955)

3. Přemýšlej, na co se při studiu Písma zaměřuješ ty.

Zaslíbené dítě

1. Co znamenal příchod Mesiáše pro jeho lid? Iz 9,1-6

Když Izaiáš napsal tato slova, okupovala asyrská armáda území severních kmenů Zabulóna a Neftalího. Byla to doba plná soužení a strádání. Lid si přál mít světlo uprostřed temnoty. Také před prvním příchodem Ježíše Krista pokryla zemi duchovní temnota. Lidé toužebně očekávali světlo naděje - poselství o Mesiáši. Izaiášovo proroctví o přicházejícím Kristu bylo ujištěním, že Bůh změní nešťastný úděl svého lidu.

Je děsivé zůstat v temnotách bez naděje a světla. Bůh však slíbil, že světlo přijde a zazáří uprostřed temnoty, ve které se Boží lid nalézal.

2. Jak se toto proroctví naplnilo v Ježíšově životě?

Jan 1,4-9

Jan 8,12

Jan 9,5

Přicházející Mesiáš měl několikeré poslání (Iz 9,5.6). Měl být vládcem, avšak jeho vláda měla mít duchovní povahu. Měl mít všechny vlastnosti mocného Boha. Měl být novým Adamem, avšak nepadnout do hříchu. Díky svému vítězství nad hříchem měl přinést mír. Mesiášovo království mělo převyšovat všechna pozemská království (Dan 2,44). Měla v něm panovat spravedlnost a měla přinést naději a věčné požehnání věřícím. Pouze život a služba Ježíše Krista naplnila všechna tato zaslíbení.

3. Čím Ježíš přinesl „světlo“ do „temnoty“ tvého života?

Příprava

Izaiáš prohlašuje, že před tím, než bude „zjevena Hospodinova sláva“, má být pro něj připravena cesta. „Hlas volajícího: 'Připravte na poušti cestu Hospodinu!'“ (Iz 40,3) měl předcházet příchod Mesiáše.

1. Popiš, co měl udělat ten, jenž byl povolán, aby připravil cestu. Iz 40,3-5

Pisatelé evangelíí ztotožňují tento „hlas“ z pouště s Janem Křtitelem (Mat 3,3; Mar 1,2-4; Luk 3,4-6; Jan 1,23).

„Když v Orientě nějaký panovník zamýšlel navštívit určitou část svého království, vyslal posly, kteří všem lidem ohlašovali jeho plánovanou návštěvu a vyzývali obyvatele, aby se připravili na jeho příjezd. Místní obyvatelé měli za úkol 'připravit' cestu, po níž panovník pojedje.“ (5BC 296)

2. Jak Jan Křtitel připravoval „cestu“ pro Ježíšovu službu? Luk 1,76-79; 3,3-18

„Hory i pahorky budou srovnány.“ (Luk 3,5) Dílo zde popsané je vhodnou ilustrací proměny charakteru, jež doprovází skutečné obrácení. Lidská pýcha a moc je ze svých výšin svržena dolů.“ (5BC 717)

„Jan měl jít jako posel Hospodinův, aby přinesl lidem světlo Boží. Bude muset dát jejich myšlení nový směr. Bude jim muset vštípit, že požadavky Boží jsou svaté a že je jim potřebí dokonalé spravedlnosti Boží.“ (TV 59)

Bůh vždy vyzýval svůj lid k přípravě na svůj příchod. Jako povolal Jana Křtitele, aby připravil lid na první Kristův příchod, tak povolává nás, abychom připravili svět na jeho druhý příchod. Jsme zodpovědni za to, aby se ostatní lidé dovedli radostnou zprávou o spasení a o Bohu, který odpouští hříchy a očišťuje od nich život.

3. Jakou podobnost shledáváš mezi poselstvím Jana Křtitele a poselstvím adventistů s. d. pro poslední dobu?

Charakteristika Mesiáše

1. Jakým obrazem Izaiáš vystihl situaci Božího lidu před příchodem Mesiáše a Kristovo poslání? Iz 11,1-5

Když se zdálo, že z Jišajova semene zbyl již jen pařez a kořen, Bůh zaslíbil, že z něho vyraší nový výhonek, který znovu oživí Boží plány.

2. Jak následující texty charakterizují Mesiáše?

Jer 23,5.6

Zj 5,5; 22,16

Skut 13,22.23

Izaiáš 11,2-5 nám poskytuje krásný obraz charakteru a podstaty Mesiášova poslání. Duch Páně na něm spočine (Iz 11,2). Toto se splnilo při Ježíšově křtu (Mat 3,16.17; Skut 10,37.38).

Způsob, jakým jednal s lidmi, nás přesvědčuje o Ježíšově moudrosti, porozumění a poznání. Když byl na zemi, často upozorňoval na svou závislost na Otci. Na rozdíl od ostatních náboženských vůdců své doby neposuzoval lidi na základě vnějšího vzezření, ale na základě jejich niterných pohnutek. Ježíš byl vždy spravedlivý. Přinášel záchranu těm, kteří jeho spravedlnost přijali, a předpověděl odsouzení těm, kteří důvěřovali sami sobě a své spravedlnosti.

„Soudci byli úplatní, jednali na úkor chudých a nešťastných; bohatí pak utlačovali vdovy a sirotky (Iz 1,23; 10,1.2; Jer 5,28; Am 2,6; 4,1; 5,10.11; 8,4-6; Zach 7,10). Duch zaslíbeného Mesiáše byl v ostrém protikladu s duchem doby. Spravedlnost, soucit, milosrdenství a pochopení pro potřeby chudých a opuštěných jsou vlastnosti, které charakterizují ideálního krále.“ (4BC 158)

3. Která charakterová vlastnost zmíněná u Iz 11,2-5 je pro tebe nejdůležitější a proč?

Mesiášovo poslání

1. O jakém poslání Mesiáše hovoří následující texty? Iz 42,1-7.21

Významné postavení v Ježíšově životě zaujímá soucit s těmi, kteří jsou raněni hříchem. Matouš vztahuje Izaiášova slova na Ježíše (Mat 12,15-21) vzápětí poté, co vyléčil muže s odumřelou rukou. Potom Matouš popisuje Ježíšovo uzdravení slepého a němého člověka posedlého démonem.

Mnoho příběhů v evangeliích ukazuje Ježíšův soucit s nemocnými, opuštěnými, postiženými a zoufalými. „Mesiáš laskavě pomáhal slabým, nemocným a utlačенým. Byl přítelem pokorných, zkormoucených hříšníků, každého, kdo potřeboval pomoc. Lidé, kteří si myslí, či o kterých se druzí domnívají, že už nemají naději, v něm naleznou útěchu, sílu a odvahu, kterou tolik potřebují.“ (4BC 256)

2. Jak rozumíš výroku, že Mesiáš na zemi vykoná soud? Iz 42,4

Úkolem soudu je nastolit právo a spravedlnost podle zákona. Součástí Božího plánu bylo „vyvýšit a zvelebit jeho zákon“ (Iz 42,21; Mat 5,17). Ježíš tak činil svým učením a svým bezhříšným životem. Kristus vyvýšil zákon ve svém kázání na hoře (Mat 5-7), když ukázal, že se jeho principy vztahují jak na činy, tak na pohnutky.

Boží zákon odráží charakter svého Zákonodárce. Principy Božího zákona jsou založeny na lásce (Mat 22,37-40). Satanovi se však podařilo zkreslit Boží obraz v lidských myslích do té míry, že bylo nutné, aby Ježíš znovu a zcela jasně ukázal, jaký Bůh vlastně je. Zjevoval Otce svým jednáním s lidmi a svou soucitnou službou (Luk 4,18).

3. Toužíš představovat Boha tak, jak to dělal Ježíš? Co pro to děláš?

Doporučené studium

Přečti si z knihy Touha věků kapitulu 10 - „Hlas na poušti“ a dále texty Žalm 34,12-14; Mat 25,1-13; 26,41; 28,19.20; Mar 13,33.

„Kristus nebyl takový jako učitelé jeho doby. Přetvářka, okázalá, vnější zbožnost kněží a farizeů mu nebyly vlastní. Kristus viděl chování kněží a vládců. Ti, kteří potřebovali pomoc, byli hrubě odmítáni. Ježíš však nikdy nepronесl slova, která by ranila. Posiloval soužené a ponižené a dodával jim odvalu.“ (4BC 1146)

Diskusní otázky

1. Jaká biblická zaslíbení mají pro tebe zvláštní význam? Poděl se o jedno či dvě se svou třídou.
2. Proroctví o prvním příchodu Ježíše Krista byla jeho současníky nepochopena. Je možné, aby se podobná situace opakovala i před Ježíšovým druhým příchodem? Pokud ano, proč?
3. Jaká další proroctví o prvním Ježíšově příchodu nacházíme v knize proroka Izaiáše? Jak se splnila v Ježíšově životě?

Shrnutí

Můžeme být Bohu vděční za to, že svůj lid neponechává bez poselství naděje pro budoucnost. Proroctví o Mesiáši v knize proroka Izaiáše přinášela naději na Spasitele, který měl přijít. Když Mesiáš přišel, byl světlem v temnotě, přinášel naději a spásu ztraceným. Proroctví naplněná v Ježíši Kristu nám dávají jistotu, že se splní také proroctví hovořící o jeho druhém příchodu. Touto nadějí náš život dostává nový rozměr. Nežijeme pouze pro dnešek, ale naše kroky míří k věčnosti.

Zaslíbení Mesiáše (II. část)

Základní text

**„To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka.“
(Mat 1,22)**

Základní myšlenka

Boží proroci předpověděli některé podrobnosti Ježíšova života, zvláště v souvislosti s jeho narozením, ukřižováním a zmrtvýchvstáním. Nový zákon zaznamenává naplnění těchto proroctví a ujišťuje nás tak o důvěryhodnosti Božího slova.

Proroctví se splnila. Hrabě Zinzendorf se jednou zeptal Johna Wesleye: „Myslíte si, že pro Pána Ježíše bylo sebezapřením sestoupit na zem a zachránit svět? Bylo to sebezapření?“ „Ne,“ zazněla odpověď, „byla to láska, láska, která překonává všechno, především však sama sebe.“

V určený čas bylo vše připraveno, aby se tato láska dotkla země. Byla to událost, na niž ukazoval celý Starý zákon - příchod Mesiáše. Bůh připravil tento plán již před stvořením světa (1 Petr 1,19.20). Boží zaslíbení Spasitele bylo dáno Adamovi a Evě (1 Moj 3,15) a zazářilo na nočním nebi Abrahamovi (1 Moj 22,17.18). Znamením Božího zaslíbení o vysvobození z otroctví hříchu byla krev na veřejích dveří židovských otroků v Egyptě (2 Moj 12,1-13).

Izaiáš, Micheáš a Jeremiáš byli proroci, kteří předpovídali příchod Mesiáše. Listujeme-li Novým zákonem, zjišťujeme, že se tato proroctví naplnila s neuvěřitelnou přesností, a tak můžeme mít plnou důvěru, že Bůh splní i zaslíbení, která dal nám.

Narození Mesiáše

Starý zákon nám podává podrobný obraz o službě našeho Spasitele na zemi. Některá proroctví se nejprve naplnila v době, v níž prorok žil a psal. Nový zákon však ukazuje na jejich druhé naplnění v životě Ježíše, na nějž se proroctví především vztahovala.

- 1. Kdo měl být podle proroctví Spasitelovou matkou a kde se měl narodit? Iz 7,14 (Mat 1,22.23); Mich 5,1 (Mat 2,1)**

Hebrejské slovo „panna“ je překládáno také jako „mladá žena“. V 1 Moj 24,43 toto slovo označuje „ženu, která se měla vdát“. Skrze Boží inspiraci Matouš pochopil, že žena zmíněná u Iz 7,14 je typem panny Marie.

Jméno „Immanuel“ (Iz 7,14) znamená „Bůh s námi“ a mělo pomoci králi Achazovi pochopit, že ho Bůh může zachránit od jeho nepřátel. Ježíš byl naplněním tohoto proroctví, protože on byl „Bůh s námi“ v plném slova smyslu.

- 2. Proč Matouš uvádí své evangelium Ježíšovým rodokmenem? Mat 1,1-17; 1 Moj 12,1-3**

Matouš věděl, jak je důležité uvést Ježíšovy předky až k Abrahamovi. „Protože příchod Mesiáše byl předpověděn, Matouš dokazuje, že Ježíš z Nazareta je ten, o němž mluvil Mojžíš a proroci. Mesiáš pocházel z rodu Abrahamova, otce židovského národa, a z rodu Davida, zakladatele královské linie. Matouš ukazuje, že Ježíš je nástupcem těchto dvou velkých mužů.“ (5BC 276)

Ježíšova služba

Mnoho starozákonních proroctví popisuje Ježíšovu službu. Malachiáš, podobně jako Izaiáš, hovoří o poslu, který připravuje Mesiáši cestu.

1. Jak Malachiáš nazval posla připravujícího cestu Mesiáši? Mal 3,1.23.24

Malachiáš označuje „posla“, jenž připraví cestu pro příchod Mesiáše, jako proroka Eliáše. Židé, kteří pochopili toto vyjádření doslova, očekávali návrat skutečného Eliáše. „Toto proroctví však hovoří o někom, kdo přichází ‘v duchu a moci’ Eliáše (Luk 1,17). To znamená, že bude hlásat poselství podobné Eliášovu.“ (4BC 1134)

Když anděl ohlásil Zachariášovi narození Jana Křtitele, použil slova proroka Malachiáše. V odkazu na toto proroctví také Ježíš jasně ztotožňuje Jana Křtitele s očekávaným Eliášem (Luk 7,24-28).

2. Proč Pán Ježíš mluvil v podobenstvích? Žalm 78,2; Mat 13,34.35

„Pán Ježíš chtěl vzbudit zájem. Chtěl vyburcovat lhostejné a vstípit jim do srdcí pravdu. Tehdejší lidé byli zvyklí na vyučování v podobenstvích. Vzbuzovalo pozornost nejen Židů, ale i příslušníků jiných národů. Ježíš nemohl použít účinnějšího způsobu vyučování. Kdyby jeho posluchači chtěli poznat nebeské učení, porozuměli by jeho slovům. Byl vždy ochotný vysvětlit pravdu upřímným zájemcům.“ (KP 9)

V 5 Moj 18,15 hovoří Mojžíš ještě o jiném posláním Mesiáše - o posláním proroka Božího lidu. Posláním proroka bylo lid učit, přinášet mu naději, ale i výstrahu. Ve svém kázání vztahuje Petr toto proroctví na Ježíšovu roli Božího mluvčího (Skut 3,22.23).

3. Malachiáš (3,23.24) předpověděl, že Bůh pošle svého posla, aby vyzýval k přípravě na 2. příchod. V čem se podobáš Janu Křtiteli?

Poslední dny

1. Starozákonní proroci popisují podrobnosti konce Ježíšova života. Které uvádí prorok Zachariáš, když líčí triumfální vjezd Ježíše do Jeruzaléma? Zach 9,9 (Mat 21,1-5)

Když Ježíš vjížděl do Jeruzaléma, vítalo ho provolávání slávy a radosti. Lidé háze-li ratolesti na cestu a naplnili tak Zachariášovo proroctví. Když se farizeové pokusili napomenout učedníky, Ježíš jim řekl: „Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude volat kamení.“ (Luk 19,40)

Za několik málo dnů se projevy chvály změni v nenávistný pokřik s jasným požadavkem: „Na kříž s ním!“ Mesiáš, který byl základem izraelského bohoslužebného systému, byl zavržen. Také to bylo předpověděno: „Kámen, jež zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným.“ (Žalm 118,22)

Žalmy 41,10 a 55,13-14 odhalují zrádce. Zrádce nebude cizinec, ale jeden z nejbližších přátel. Jidáš, který strávil více než tři roky s Ježíšem, ho zradil za třicet stříbrných mincí (Mat 26,14.15). Zachariáš předpověděl částku, kterou Jidáš dostane za zradu Ježíše (Zach 11,12.13 a Mat 27,3-10).

2. Které další předpovědi se splnily během Ježíšových posledních dnů?

Zach 13,7

Žalm 35,11; 27,12

Žalm 38,13.14

3. Posílilo některé proroctví tvou důvěru v Bibli? Které?

Ukřižovaný Kristus

Když znovu procházíme událostmi ukřižování, zjišťujeme, že byly přesně předpověděny starozákonními proroky.

Podle jejich proroctví měl být Mesiáš:

bičován - Iz 50,6 (Mat 27,26.30)

posmíván, opovržen - Žalm 109,4.25.28 (Mat 27,29-31.39.44)

zahrnut mezi zločince - Iz 53,12 (Mar 15,27)

dostat k pití ocet - Žalm 69,22 (Jan 19,28.29)

proboden - Zach 12,10 (Jan 19,18.34.37)

nebudou mu zlámány kosti - Žalm 34,21 (Jan 19,33)

pohřben v hrobu boháče - Iz 53,9 (Mat 27,57-60)

Dnes mnoho lidí řídí své plány podle horoskopů. Předpovědi moderních okultistů však selhávají. Jde o velký podvod. Proroctví o Ježíšově ukřižování, která byla napsána již před staletími, se přesně vyplnila. Skutečnost, že se všechna proroctví naplnila, nám dává záruku, že Bibli inspiroval Duch Boží.

Proč lidé tak ochotně věří raději podvodu?

Vzkříšený Kristus

1. **Které skutečnosti v souvislosti s Kristovou smrtí zdůrazňoval apoštol Pavel? Skut 13,29**

Spravedlivý služebník přijal úděl hříšníka. Položil svůj život za přestupníky a sdílel jejich osud i v smrti.

2. **Kterou úžasnou skutečnost žalmista také předpověděl? Žalm 16,10; 49,16; Skut 13,32.33**

Ježíš zemřel v pátek. Následující neděli, když přišly ke hrobu ženy, aby pomazaly Ježíšovo tělo, byl hrob prázdný (Mar 16,6.7). Podle žalmistova proroctví nezůstalo Kristovo tělo v hrobu dlouho (Žalm 16,10; Skut 2,24-28). Ve svém kázání v synagoze v Pisidské Antiochii hovoří apoštol Pavel o vzkříšení Ježíše Krista a naplnění starozákonního proroctví (Skut 13,34-38).

Žalm 68,18.19 a 110,1 popisuje Ježíšovo nanebevstoupení a návrat na nebeský trůn. Po svém vzkříšení Ježíš vystoupil do nebe a posadil se po pravici svého Otce. Jeho oběť za hříchy lidí byla dokončena.

Když Ježíš odcházel, slíbil, že sestoupí Duch svatý a že dá dary Božímu lidu (Luk 24,49; Skut 1,8). Ujistil zároveň své učedníky, že jeho nebeská služba bude pokračovat až do jeho druhého příchodu (Jan 14,1-3). Každé z těchto zaslíbení a mnohá další, která přijímáme vírou, posilují naši důvěru a naději při pohledu do budoucnosti.

3. **Jak jsi následující text uplatnil ve svém životě? „Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte. Všechno zkoumejte a dobrého se držte.“ (1 Tes 5,19-21)**

Doporučené studium

Přečti si Žalm 22 nazývaný „Žalm kříže“.

Přečti si v knize Proroci a králové kapitolu 58 - „Příchod Vykupitele“ a v knize Skutky apoštolů kapitolu 22 - „Tessalonika“. „Spasitel, o němž mluví proroctví, měl tedy přijít ne jako pozemský král, aby osvobodil židovský národ od utlačovatelů, nýbrž jako prostý člověk, aby žil v chudobě a ponížení a aby byl nakonec vydán posměchu, zavržen a zabit. Spasitel, jenž byl předpověděn v Písmech Starého zákona, se měl sám obětovat za padlé lidstvo, aby tak splnil požadavek přestoupeného zákona. V něm se symbolické oběti setkají s tím, jehož tyto symboly představovaly, a jeho smrt na kříži dodá smysl celé židovské bohoslužbě.“ (SA 150)

Diskusní otázky

1. Uveď další proroctví, která se naplnila na Ježíši Kristu.
2. Která biblická proroctví, jež se plní v naší době, posílila tvou důvěru v Boží slovo?
3. Jak můžeš použít téma úkolu na tento týden ke svědectví o inspiraci Bible?

Shrnutí

Bůh inspiroval starozákonní proroky, aby psali o přicházejícím Mesiáši a jeho službě na této zemi. Proroctví se naplnila. Pro Židy v době Ježíšově měla být důkazem, že Ježíš je oním dlouho očekávaným Mesiášem. Mnozí však zavřeli oči před důkazy a Mesiáše odmítli.

Proroctví nás ujišťují o tom, že Ježíš je Mesiáš a že Božímu slovu můžeme věřit v každém detailu. Můžeme mít plnou důvěru, že se proroctví o Ježíšově druhém příchodu také přesně vyplní.

Západ slunce 17.04

Stanovený čas

Základní text

„Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny.“ (Gal 4,4.5)

Základní myšlenka

Příchod Ježíše Krista na zem je největší událostí v historii světa. Bůh nás nenechává neinformované v otázce doby Kristova příchodu. Studium 9. kapitoly Danielova proroctví nás utvrzuje v důvěře, že Ježíš začal svou službu ve stanovený čas.

Jeden muž pracoval na stavbě velké přehradní hráze. Najednou ho lanem zachytil otáčející se jeřáb a stáhl ho do vody mezi betonové dílce. V poslední chvíli se objevil jiný dělník. Když uviděl, co se děje, skočil bez váhání do vody a vytáhl svého kolegu ze spárů smrti.

Když studujeme život Ježíše Krista, shledáváme, že na naši zem přišel v přesně stanovený čas. On sám řekl: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží.“ (Mar 1,15) Co chtěl říci slovy „naplnil se čas“?

Ve Starém zákoně je mnoho proroctví, která hovoří o Mesiáši. V knize Daniel nacházíme proroctví přesně určující počátek Mesiášovy pozemské služby. Pochopíme-li toto proroctví správně, posílí naši důvěru, že „on byl opravdu Boží Syn“ (Mat 27,54).

Nadešel čas

Svět potřeboval Ježíše. Nadešel čas, aby byly odstraněny pokřivené lidské představy o Bohu. Boží lid však ztratil ze zřetele poslání přicházejícího Mesiáše. Nastal čas, aby Bůh zasáhl a obnovil poznání svého plánu spásy.

1. Co Ježíš zdůraznil v úvodu svého kázání? Mar 1,14.15

Ježíš věděl, že je nutné, aby lidé pochopili, že dozrál čas. „Toto poselství evangelia, zvěstované samotným Spasitelem, se opíralo o proroctví. ‘Čas,’ který se podle Kristových slov naplnil, bylo období, jež ohlásil anděl Gabriel Danielovi.“ (TV 154)

2. Co lidé v době Kristova příchodu nejvíce potřebovali? Gal 4,4.5

Satanovy lži držely lidi v zajetí nevědomosti. Lidé postupně získávali dojem, že Bůh je tyran. S vírou, že se mohou zachránit konáním dobrých skutků, začali lidé uctívat stvoření a nikoli Stvořitele. Potřebovali se dozvědět, že je Mesiáš zbaví břemena, které představovala snaha dosáhnout spasení dodržováním zákona vlastní silou. Potřebovali pochopit, že jedině Ježíš je může osvobodit od hříchu a trestu za něj, aby mohli být přijati do Boží rodiny.

„V krajině stínu smrti žili lidé bez útěchy. Toužebně očekávali příchod Vysvoboditele, který rozptýlí tmu a objasní tajemství budoucnosti.“ (TV 19)

Správně pochopené Danielovo proroctví ukazovalo na dobu příchodu Mesiáše. Kdyby byli lidé pozorní, zjistili by, že doba již nastala.

„Když svět nejvíce potřeboval poznat, jaký Bůh skutečně je, přišel Ježíš, aby přinesl poznání o Bohu jako nebeském Otci. Byl to jeho dar světu. Tento dar předal svým učedníkům, aby ho nesli celému světu.“ (TM 193) Ježíšův dar světu je také darem pro tebe. Přemýšlej o tom, jak můžeš blíže a lépe poznat Boží charakter a jak se můžeš o toto poznání sdílet s druhými.

Danielova modlitba

Daniel 9 začíná popisem Danielovy touhy pochopit Boží plán s jeho vyvoleným lidem. 70 let izraelského zajetí se blížilo ke konci a Daniel očekával, že se národ bude moci vrátit do zaslíbené země. Mělo však proroctví z 8. kapitoly hovořící o dalším zničení svatyně znamenat pokračování zajetí?

„Ačkoli Bůh zaslíbil svému lidu vysvobození v určený čas, Daniel věděl, že řada Božích proroctví je podmíněná (Jer 18,7-10). Obával se proto, že nevěra vyvoleného lidu může oddálit naplnění Božích zaslíbení.“ (4BC 849)

1. Jak Daniel přistupuje k modlitbě o závažnou věc? Dan 9,3

Můžeme se na Boha obrátit jako na přítele kdykoli a kdekoli. Daniel však nebere spojení s Bohem na lehkou váhu. Způsob, jakým se na modlitbu připravuje, odsuzuje náš sklon přicházet k Bohu nedbale a neuctivě. K modlitbě patří kázeň; čím vážnější je naše potřeba, tím úpěnlivější musí být naše prosba.

2. Jaká slova Daniel používá pro vyjádření Božího charakteru a přirozenosti lidí? Dan 9,4-18

„Bůh veliký a hrozný“ (Dan 9,4). Hebrejské slovo překládané jako „hrozný“ znamená „vzbuzující úctu“ či „ctihodný“ (Neh 1,5; 9,32; Žalm 111,9). Daniel měl na mysli všechny Boží vlastnosti, které vzbuzují úctu věřících. Je jisté, že Bůh dělá pouze to, co je dobré a prospěšné pro člověka. Na druhé straně si člověk nemůže nijak nárokovat Boží přízeň. Daniel se obrací na Boha a prosí o smilování nad izraelským národem ne kvůli své spravedlnosti, ale „pro tvé velké slitování“ (Dan 9,18). Zde nacházíme klíč pro všechny naše prosby k Bohu. Všechno, co máme v Kristu, nedostáváme na základě své vlastní dobroty nebo zásluh; všechna požehnání vyplývají z Boží dobroty a milosti k nám.

3. Kdy ti Bůh prokázal svou dobrotu navzdory tvým sklonům k neposlušnosti a nevěrnosti?

Boží odpověď

1. Za co prosí Daniel v závěru své modlitby? Dan 9,19

Daniel prosí za lid. „Přestupování zákona bylo příčinou sedmdesátiletého zajetí Izraele... Daniel prosí Boha velmi pokorně za odpuštění, za návrat zajatců a obnovení Božího chrámu v Jeruzalémě.“ (4BC 850)

2. Jak Bůh odpověděl na Danielovu modlitbu za Izrael? Dan 9,20-23

Bůh nechtěl, aby měl Daniel strach, že zajetí Izraele bude prodlouženo. Daniel se domníval, že Bůh odkládá splnit svůj slib týkající se obnovení jeho národa. Proto přichází Gabriel, aby mu vidění vysvětlil. Někdy Pán Bůh nesplní naše přání vyslovená v modlitbách tak, jak bychom si přáli; můžeme si však být jisti, že bude vždy jednat v našem zájmu a pro naše dobro.

3. Co napsal Izaláš o Boží ochotě odpovědět na naše modlitby? Iz 30,19; 58,9; 65,24

4. Kdy naposledy Bůh odpověděl na tvoji modlitbu?

Prorocký časový plán

Gabriel se zaměřil na prorocké časové údobí sedmdesáti týdnů. Podle prorockého klíče, kde jeden den představuje jeden rok (Ezech 4,6 a 4 Moj 14,34), se jedná o 490 let.

1. Jaká událost stála na počátku prorockého časového údobí? Dan 9,25

Výnos krále Artaxerxa I. o "navrácení a vybudování Jeruzaléma" (Dan 9,25) je zaznamenán u Ezdráše 7,11-26. Byl to poslední ze tří dekretů, který umožnil Židům navrátit se do Jeruzaléma, znovu postavit chrám a jmenovat státní úředníky. Tento dekret byl vydán v sedmém roce vlády Artaxerxa I. - v roce 457 př. Kr.

2. Jak dlouhý časový úsek měl uplynout do příchodu „pomazaného vévody“? Dan 9,25 (viz kral. překl.)

V textu se hovoří o sedmi a šedesáti dvou týdnech. Součet dává dohromady 69 týdnů. Přepočítáme-li tento údaj na roky, dostaneme číslo 483 let. Připočteme-li k počátku prorockého údobí (rok 457 př. Kr.) 483 let, dostaneme se do roku 27 po Kr., kdy se měl objevit Mesiáš („pomazaný vévoda“). Ježíš byl „pomazán“ Duchem svatým při svém křtu „v patnáctém roce vlády císaře Tiberia“ (Luk 3,1.21). Tiberius vládl od r. 14 n. l. do r. 37 n. l. První rok panování Tiberia (podle tehdejšího počítání) trval od smrti Augusta k prvnímu dni následujícího roku. Patnáctým rokem Tiberiovy vlády bylo období od podzimu do podzimu let 27-28 n. l. Ježíš byl pokřtěn na podzim roku 27, jak předpověděl Daniel. Poslední týden prorockého období 70 týdnů tedy trval od roku 27 do roku 34.

Daniel 9,26 říká, že Mesiáš bude zabit po 62 týdnech, tzn. po 434 letech od roku 408 př. Kr. Mesiáš byl ukřižován v polovině posledního týdne - po 3½ letech od roku 27. Datum Mesiášovy smrti podle proroctví připadá na jaro roku 31.

Prorocké poslání

Proroctví Daniele 9 je více než jen časový rozvrh událostí. Je to poselství předznamenávající poslání Ježíše Krista - Spasitele světa.

1. Týkalo se toto proroctví pouze židovského národa? Dan 9,24

Zatímco se Daniel obával o budoucnost svého národa, Bůh si přál, aby pochopil, že proroctví, které obdržel, se týká všech lidí. V tomto verši je ukázán Boží záměr vypořádat se s hříchem celého lidstva a nastolit věčnou vládu spravedlnosti prostřednictvím Mesiášovy služby v nebeské svatyni.

2. Co se mělo stát během posledního prorockého týdne? Dan 9,27

Poslední týden proroctví byl zaměřen na Boží lid staré smlouvy. Tři a půl roku kázal Ježíš poselství o spasení Židům. Na konci své služby vysílá učedníky, aby toto poselství šířili mezi Židy dalšího tři a půl roku. „V polovině tohoto týdne zastaví obětní hod i oběť přídavnou.“ (Dan 9,27) Oběti a služby v chrámu ukazovaly na život a oběť Mesiáše.

„Na jaře roku 31 po Kr. byl Kristus jako pravá oběť obětován na Golgotě. Tehdy byla chrámová opona roztržena ve dvě na znamení, že posvátnost a smysl obětní služby skončily. Nadešla doba, kdy ustaly pozemské oběti.

Poslední týden - období sedmi let - skončil v roce 34 po Kr. Tehdy kamenovali Židé Štěpána, čímž dovršili své odmítání evangelia.“ (TV 155)

3. Může ti tato zkušenost židovského národa nějak pomoci?

Doporučené studium

Přečti si v knize Touha věků kapitolu 3 - „Naplnění času“. Jaké události přispěly k „naplnění času“ pro příchod Mesiáše? Co by se muselo změnit, aby Židé Mesiáše přijali? Jaká bude situace na zemi při Kristově druhém příchodu? (Mat 24,3-14; Luk 17,22-30; 2 Tim 3,1-5) „Kristus zdůrazňoval svým učedníkům důležitost studia proroctví. Když mluvil o proroctví Danielově ve vztahu ke své době, pravil: 'Kdo čte, rozuměj!' (Mat 24,15)... Tak jako poselství o Kristově prvním příchodu ohlásilo království jeho milosti, tak poselství o jeho druhém příchodu ohlašuje království jeho slávy. I druhé poselství je právě tak jako první založeno na proroctvích.“ (TV 155)

„Židé si nesprávně vykládali Slovo Boží a nesprávně je používali, a proto nepoznali čas svého navštívení... Byli posedlí touhou po dosažení světských cílů a nabídka duchovního království se u nich nesešla s odezvou. Také dnes se pozornost člověka upírá ke království tohoto světa a lidé nepozorují, jak rychle se naplňují proroctví a znamení svědčící o brzkém příchodu království Božího.“ (TV 156)

Diskusní otázky

1. V čem je situace dnešního světa podobná době před prvním příchodem Ježíše Krista?
2. Jaké principy modlitby ses naučil z Danielovy přímluvné modlitby za Izrael?
3. Jaké změny budeš muset podle svého názoru provést, abys byl připraven na Kristův příchod? Modli se o Boží pomoc při těchto přípravách.

Shrnutí

Jak hluboký význam mají Ježíšova slova „naplnil se čas“ (Mar 1,15)! Po staletích očekávání nastal čas naplnění proroctví z Daniela 9. kapitoly. Tak jako se uskutečnilo Danielovo proroctví, tak se uskuteční proroctví dosud nenaplněná. Jako se „naplnil čas“ Kristovy služby na zemi, tak nadejde i čas jeho opětovného příchodu.

Západ slunce 16.51

Trpící služebník

Základní text

„Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53,5)

Základní myšlenka

Ježíš dobrovolně trpěl za náš hřích, abychom mohli přijmout Boží dar spravedlnosti a spasení.

Jane Addamsová (1860-1935), nositelka Nobelovy ceny z roku 1931, zasvětila svůj život službě druhým. Když jí bylo 6 let, cestovala se svým tatínkem do jednoho z mnoha průkopnických měst v USA. Bída a chudoba v tomto městě byla tak hrozivá, že se dívka obrátila na tatínka se slovy: „Až vyrostu, chtěla bych být nablízku chudým a pomáhat jim.“ V tuto chvíli bylo zaseto semínko, které pak vzklíčilo a vyrostlo v pečovatelský dům Hull House v Chicagu, který dodnes zajišťuje péči o děti, poradenství a ubytovací služby.

Mnozí obětavě a nezištně sloužili druhým. Nikdo se však nemůže rovnat trpícímu služebníkovi z 53. kapitoly Izaiáše. V této kapitole Izaiáš ukazuje na službu Mesiáše jako na lék proti hříchu.

Nový zákon představuje Ježíše Krista jako trpícího služebníka z Izaiáše 53. Jedině on mohl zachránit lidstvo od hříchu a trestu za něj. Svým životem ukázal, co je to pravá služba. Svou smrtí na kříži zpřístupnil věčný život všem lidem. Izaiášův portrét Mesiáše dává každému naději na záchranu.

Člověk potřebuje Spasitele

Ačkoli byli Adam a Eva stvořeni jako dokonalí a žili v nejužším společenství s Bohem, zhřešili a tak se od něho oddělili. „Zpronevěřili se všichni, zvrhli se do jednoho, nikdo nic dobrého neudělá, naprosto nikdo.“ (Žalm 14,3)

1. V jaké situaci se podle Izaiáše člověk ocití? Iz 53,6

Bez Božího zásahu by bylo lidstvo navěky ztraceno. „Je pro nás nemožné, abychom se vlastními silami vyprostili z propasti hříchu, do níž jsme upadli. Naše srdce má zlé sklony a my je nemůžeme změnit... Nejprve musí zapůsobit síla zevnitř, musí přijít nový život shůry, než se člověk obrátí z hříchu k svatosti.“ (CK 14)

Naším přirozeným sklonem je nepřipouštět si vlastní hříšnost. „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné. Kdopak je zná?“ (Jer 17,9) Nesmíme se spoléhat na to, jak vidíme sami sebe, ale měli bychom přijmout to, jak náš stav vidí Bůh. Pokud to uděláme, přijmeme také opatření, která Bůh učinil, aby nás vysvobodil z moci hříchu.

V boji se svou hříšnou přirozeností nemůžeme spoléhat na svou vlastní moc a sílu. „Výchova, vzdělání, rozhodování, lidské úsilí, působí ve své oblasti vlivu. Zde jsou neúčinné a bezmocné.“ (CK 14)

2. Musel Boží Syn zemřít? Proč? Iz 53,4-6; 2 Kor 5,14.15

Úžasná Boží láska k nám se projevila v tom, že nás - ztracené ovce - přivedla zpět k Pastýři. To je jedinečný příklad lásky, který nám dal Ježíš Kristus. Martin Luther shrnul Kristův příklad slovy: „Když přemýšlím o mém utrpení, strádání a pokuseních, je mi hanba až k smrti, když pomyslím na to, jak trpěl můj svatý Spasitel Ježíš Kristus.“

3. Při jaké příležitosti sis uvědomil, že potřebuješ Spasitele? Co jsi udělal?

Ježíš - trpící služebník

1. Jak přijal Ježíše národ, který očekával Mesiáše? Iz 53,1-3; Jan 1,11

Když si uvědomíme, jak jasně Ježíš prokázal svou totožnost, jen těžko chápeme, proč Židé v Ježíši nepoznali zaslíbeného Mesiáše. Když Jan ve svém evangeliu vztahuje Izaiášovo proroctví na Ježíše, poznamenává, že v Ježíše uvěřilo i mnoho předních mužů, ale svou víru se báli veřejně vyznat. „Zamilovali si lidskou slávu víc než slávu Boží.“ (Jan 12,37-43)

Ježíš se naprosto lišil od představ Židů. Ti neočekávali služebníka. Svým životem však Kristus ukázal svou vůli a odhodláním sloužit.

2. Proč se Boží Syn rozhodl přijít mezi lidi jako trpící služebník a ne jako král? Filip 2,5-8

„Lidé nebyli ke Kristu přivedeni projevem jeho nadpřirozené slávy, ale nádherou jeho spravedlivého života.“ (4BC 290) Bůh ve své moudrosti věděl, jak je snadné, aby lidé pro vnější okázalost přehlédli duchovní poselství, které Mesiáš přinášel.

Celý svůj život se Ježíš setkával s protivenstvím. Dokonce ani jeho učedníci nechápali jeho poslání. Kolik učedníků bylo v době ukřižování se svým Pánem, aby ho posílili a povzbudili? Mnozí ze strachu o svůj život utekli.

3. Vzpomeň si, kdy jsi prožil odmítnutí ze strany rodiny a přátel. Jaká byla tvá reakce? Jak ti tato situace pomohla pochopit Ježíšovo ponížení?

Ježíš - náš zástupce

1. Proč Izaiáš zdůrazňuje Mesiášovu zástupnou oběť?

Iz 53,4-6

Iz 53,8

Iz 53,11.12

Ježíš si nezasloužil utrpení a smrt. Podstoupil ji kvůli nám. Dobrovolně přijal trest za hříchy, abychom mohli přijmout spravedlnost, která náleží jemu.

„S Kristem bylo naloženo tak, jak my zasloužíme, a to proto, aby s námi mohlo být naloženo, jak on zaslouží. Byl odsouzen za naše hříchy, na nichž neměl podíl, a to proto, abychom mohli být očištěni jeho spravedlností, na níž jsme se nepodíleli. Podstoupil smrt, jež měla být naší smrtí, abychom mohli přijmout život, který byl jeho.“ (TV 13)

2. K čemu nás má Kristova zástupná oběť přivést? 1 Petr 2,21-24

Kdybychom byli odkázáni sami na sebe, naše situace by byla beznadějná. Jak říká Izaiáš: „Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.“ (Iz 53,6) Díky Kristově smrti jsme získali jistotu věčného života.

3. Jak na tebe působí následující citát?

„Pro Kristovu oběť za nás nám mohou být odpuštěny všechny hříchy. Nezáleží na tom, co může udělat člověk, ale na tom, co Bůh může učinit pro člověka skrze Krista. Když se s naprostou důvěrou odevzdáme Bohu, krev Kristova nás očistí od každého hříchu. Nemusíme se trápit nad tím, co si Bůh myslí o nás, podstatné je to, co si myslí o Kristu, našem Zástupci.“ (2SM 32)

Beránek Boží

Zatímco si etiopský dvořan během cesty četl stať z Písma, Duch k němu přivedl Filipa, aby mu pomohl porozumět tomu, co čte. Víme, že dvořan četl Iz 53,7.8 (Skut 8,32.33). Tyto verše představují Ježíše jako Beránka Božího. Pisatelé Nového zákona používají tento obraz velice často.

1. Co chtěli Jan a Petr vyjádřit, když zobrazili Krista jako Beránka?

Jan 1,29.35.36

1 Petr 1,18.19

Zj 5,5-7

Ježíš přišel, aby splnil poslání Beránka Božího, jehož předobrazem byli beránci obětovaní v chrámu. Každé zvíře obětované v chrámu muselo být bez vady, aby hříšník připomínalo, že hřích může být smazán pouze smrtí dokonalého Beránka Božího. Každý obřad poukazyval na Kristovu smrt na kříži za hříchy celého světa.

2. V čem ještě byl beránek předobrazem Krista? Proč se tak Pán Ježíš choval? Iz 53,7; Mat 26,63; 27,12-14

„Trpělivě naslouchal Ježíš odporujícím si svědectvím. Ani jediné slovo nepronесl na svou obhajobu... Kristus, který stál před Pilátem před očima všech, kdož byli přítomni v soudní síni, slyšel urážky; na všechna ta falešná obvinění vznesená proti němu však neodpověděl ani slovem... Stál beze slova, ale jeho mlčení bylo výmluvné. Bylo jako světlo vyzařující z lidského nitra.“ (TV 495 a 511)

Ježíš věděl, že žaloba vznesená proti němu je falešná. Přesto se nehájil.

3. Kdy je hříchem mluvit a kdy mlčet?

Kristova oběť

1. Jaké výsledky přinesla Mesiášova oběť? Iz 53,5.10-11

Ježíš na zemi nežil a nezemřel zbytečně. Největší potřebou lidí je spravedlnost. „Jak je psáno: ‘Nikdo není spravedlivý, není ani jeden.’“ (Řím 3,10) Kdyby nebylo dokonalého života, zástupné smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, všichni by byli ztraceni. Bůh však předem opatřil „beránka“, skrze nějž všem lidem nabízí dokonalou spravedlnost, pokoj a věčný život.

2. Kdo vydal Ježíše na smrt? Jaké oběti Bůh oceňuje? Iz 53,12

„Co dodávalo sílu Božímu Synu, když byl zrazen a mučen? Myslel na věčnost, na štěstí těch, kteří díky jeho ponížení budou moci získat odpuštění a věčný život. Byl raněn pro naši nevěrnost a zmučen pro naši nepravost. Snášel trestání, abychom my mohli získat pokoj, jeho ranami jsme uzdraveni.“ (8T 43,44)

Celou věčnost budeme chválit a oslavovat Ježíše za jeho oběť. Za jeho ponížení a pokoření na zemi mu patří věčná čest a úcta (Filip 2,9-11).

3. Izaiáš 53,5 říká: „Jeho jizvami jsme uzdraveni.“ V čem nejvíce potřebuješ prožít zkušenost Božího uzdravení? Jaký užitek máš osobně z Ježíšovy smrti?

Doporučené studium

V knize Zjevení apoštol Jan v souvislosti s Ježíšovým posláním často používá obraz beránka. Pomocí konkordance vyhledej tato místa. V knize Touha věků si přečti kapitolu 78 - „Golgota“.

Ellen Whiteová napsala o 53. kapitole Izaiáše následující: „Tuto kapitolu bychom měli studovat. Představuje Krista jako Beránka Božího. Ti, kdo se vypínají pýchou, jejichž nitro je naplněno marnivostmi, by měli hledět na tento obraz svého Spasitele a pokořit se do prachu. Celou tuto kapitolu bychom se měli naučit nazpaměť. Její vliv bude naši duši naplňovat pokorou a bude bránit tomu, abychom vyvyšovali sami sebe.“ (4BC 1147)

Diskusní otázky

1. Jak bys vysvětlil svému příteli, který nezná Bibli, Ježíšovu zástupnou úlohu?
2. V čem ti myšlenka na trpícího Ježíše pomáhá?
3. Jak se v tvém životě projevuje skutečnost, že Ježíš vzal na sebe tvůj úděl, abys ty nezaslouženě mohl přijmout jeho?

Shrnutí

Obraz Ježíše vykreslený prorokem Izaiášem nám dává důvod ke chvále našeho Pána za to, co vykonal pro naši záchranu. Ježíš, Beránek Boží, zemřel, abychom my mohli žít. Za hřích si zasloužíme smrt. V Kristu získáváme život.

Západ slunce 16.38

Soucitný Mesiáš

Základní text

„Velmi se veselím z Hospodina, má duše jásá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz čelenku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky.“ (Iz 61,10)

Základní myšlenka

Izaiáš jasně pochopil Mesiášovo poslání. Je to ten, který přináší uzdravení, svobodu a obnovu. Na počátku své služby spojil Ježíš Izaiášův výrok se svou osobou a tím se veřejně prohlásil za Mesiáše.

Poselství o svobodě a uzdravení dává naději těm, kteří jsou spoutáni hříchem. Pro ty, kteří klesají pod břemenem beznaděje, přináší „dobrá zpráva“ o odpuštění a naději novou sílu. To vše se mělo uskutečnit příchodem Mesiáše. Izaiášovo poselství týkající se Mesiášova poslání je ve srovnání s ostatními texty nejvíce naplněno nadějí.

Ježíš Kristus přistupuje soucitně ke každému člověku a zajímá se o jeho potřeby. Projevujeme podobný zájem o trpící lidi kolem nás? Jaký je náš postoj k chudým, nemocným, bezdomovcům a tělesně postiženým?

Mesiášovo poslání

Izrael toužebně očekával příchod Mesiáše. Izaiášovo proctví představuje obraz Mesiáše milosrdného a soucitného.

1. K jakému poslání byl Mesiáš „pomazán“? Iz 61,1-3

„Hospodin mě pomazal.“ „Slavností pomazání byl člověk oddělen pro určitý úřad nebo poslání. Áron byl pomazán Mojžíšem, aby se stal veleknězem (2 Moj 40,13)... Kristus byl pomazán Bohem Otcem skrze Ducha svatého (Skut 10,38) ve chvíli svého křtu (Mar 1,10; Luk 3,21.22).“ (4BC 317)

„Stromy spravedlnosti“ (Iz 61,3) jsou nazváni ti, kteří pevně stojí na cestách spravedlnosti a s nimiž nepohne ani sebesilnější víchr (Žalm 1).

2. Jak máme rozumět obrazu, že nás Bůh chce „odít rouchem spásy“?

Iz 61,10

Zach 3,1-5

Luk 15,22

Zj 19,7.8

Spravedlnost je nabídnuta všem. V každém z uvedených textů je roucho spravedlnosti a spásy zdarma dáno hříšníkovi. „Toto roucho, utkané na nebeském stavu, nemá ani jediné vlákno vyrobené člověkem. Kristus jako člověk projevil dokonalou povahu a nabízí nám ji.“ (KP 185)

Ježíš žil dokonalým životem, aby mohl svou dokonalost nabídnout také nám. Místo ní oblékl naši hříšnost (Iz 64,5) a tu vnesl na kříž.

3. Jak se ve tvém životě projevilo, že jsi přijal „roucho spásy“?

Boží lid odpovídá

1. Jak se projeví Kristovo působení na jeho lidu? Iz 61,4-9

Boží dary uzdravení, odpuštění a svobody přinášejí jeho lidu naději a vedou ho k hlubšímu odevzdání se Bohu. Protože je Bůh přijal, usilují plnit jeho vůli. Zatouží, aby si je uprostřed fyzického i duchovního úpadku Bůh použil ke svému dílu oživení a obnovy.

2. Jaké zvláštní posláni Bůh určil svému lidu? Iz 61,6

Toto zaslíbení je opakováním slibu, který dal Bůh Izraeli, když jej vysvobodil z egyptského zajetí (2 Moj 19,6).

3. K čemu je Boží lid povolán podle Petra? 1 Petr 2,9

Úžasná zaslíbení, která dal Bůh izraelskému národu, nemohla být do detailů splněna, protože od Boha odpadl. Tato zaslíbení se nyní vztahují na křesťanskou církev. Zčásti se plní již dnes, avšak zcela se naplní až při druhém příchodu Ježíše Krista (Zj 1,5,6; 21,24).

Bůh povolává ty, kteří přijali jeho milost, aby se o zvěst evangelia podělili s lidmi, kteří dosud žijí v temnotě. Jako v době Izaiáše, i dnes kolem nás žijí lidé, kteří nevědí nic o Ježíši, jeho soucitné lásce a daru spasení, které přináší. Bůh si přeje, aby se všichni křesťané dělili s druhými o radost a milost všude tam, kam sahá jejich vliv.

Vděčnost lidí, jež Bůh zachránil ze smrti a jimž daroval věčný život, se projevuje radostným chválením a oslavováním Boha, který je jediný schopen rozbít okovy hříchu a zahnat temnotu, která obestírá svět.

4. V čem ještě můžeš být druhým lidem knězem?

Ježíš učí v Galileji

Ježíšovo město Nazaret se nachází v Galileji, severně od Judeje a Samaří. Zde také Lukáš začíná záznam Ježíšova veřejného působení (Luk 4,16).

„Galilea byla pro Spasitele lepším pracovním polem než Judea... Kamkoli Ježíš přišel, 'početný zástup mu rád naslouchal' (Mar 12,37).“ (5BC 726)

Při Ježíšově křtu na něho sestoupil Duch svatý a Bůh Otec hlasem z nebe potvrdil jeho totožnost (Luk 3,21.22). „Plný Ducha svatého“ (Luk 4,1) byl Ježíš schopen odolat satanovu pokušení na poušti.

1. Jak se projevila přítomnost Ducha svatého v Ježíšově službě? Skut 10,37.38

„Moc Ducha“ (Luk 4,14). Řecké slovo překládané jako „moc“ se stalo základem českého označení trhaviny - dynamitu. Lukáš zaznamenává, že Duch svatý sestoupil na Ježíše v důsledku jeho modlitby (Luk 3,21.22). Ježíš věděl, že pokud má být jeho práce úspěšná, bude potřebovat, aby ho Duch svatý vedl a posiloval.

Pod vedením Ducha vyšel Ježíš na poušť, kde se setkal s ďáblem a mocí Ducha zvítězil nad jeho pokušeními. Duch působil spolu s Ježíšem po celou dobu jeho pozemské služby. Stejně jako Duch zmocnil Ježíše pro jeho službu, uschopní i nás pro naši službu. Pouze v jeho moci je hlásání evangelia účinné (Skut 4,31-34).

2. Jak lidé přijímali Ježíšovo mocné učení? Luk 4,14.15

V té době se Ježíšovo kázání nesetkávalo se zvláštním odporem. Lidé ještě neměli vůči Ježíši předsudky a přijímali jeho učení s otevřeným srdcem.

Podobně jako Ježíš zaslíbil moc Ducha svatého svým následovníkům (Skut 1,8), slibuje dát tuto moc ke službě i dnes nám skrze působení Ducha svatého v našem životě. Když se s druhými dělíme o nádhernou zprávu o spasení skrze působení Ducha svatého, nezaujatí lidé ji vděčně přijímají.

3. Jak se můžeš stát citlivějším na hlas Ducha svatého?

Ježíš vyhlašuje své poslání

Jedním z měst, které Ježíš během svého působení navštívil, byl Nazaret. Lidé ho tam znali od dětství jako syna Marie a Josefa. Ježíš se jako obvykle zúčastnil bohoslužeb v synagoze a vedoucí ho vyzvali, aby četl z Písma.

1. Proč Ježíš zvolil pro své kázání v Nazaretě právě text Iz 61,1.2? Luk 4,16-21

Tento oddíl dával Izraeli naději. Rozuměli mu jako proroctví o Mesiáši. „Ježíšovo působivé podání a udivující dosah jeho slov vyvolaly v posluchačích tak silné vzrušení, jaké dosud nikdy nepocítili. Přival božského vlivu strhl všechny přehrady; uzřeli Neviditelného jako kdysi Mojžíš. Když do jejich srdcí vstoupil Duch svatý, odpověděli vroucím amen a chválou Hospodina.“ (TV 158)

Tím, že Ježíš vztáhl tyto verše jednoznačně na sebe, představil se jako Mesiáš, jehož posláním je soucitná služba. Nepřišel, aby zřídil pozemské království a získal bohatství, slávu a přízeň lidí. Jeho poslání přesahovalo potřeby těla. Přišel napravit a obnovit zničené životy.

Ježíšova slova ve verši 21. jeho posluchače překvapila. Ježíš chtěl, aby se v Izaiášově proroctví poznali také oni. Těžko mohli přehlédnout, že Ježíš poukázal na jejich duchovní stav - ubohost, slepotu a otročení hříchu a na jejich potřebu uzdravení a osvobození z otroctví. Nebylo možné přeslechnout slova odhalující ubohost, hříšnost a duchovní slepotu.

2. Najdi společné prvky Ježíšova kázání v Nazaretě a jeho poselství laodicejské církvi. Zj 3,17.18

„Vrcholem laodicejské pýchy je její přesvědčení, že nikoho nepotřebuje. Sebeuspokojení je osudné. Duch Boží nevchází tam, kde o jeho přítomnost není zájem; avšak bez jeho přítomnosti není možná proměna člověka.“ (7BC 762)

3. V čem se Ježíšovo poselství týká také tebe? Když si to uvědomíš, co je pro tebe nejobtížnější?

Odezva na Ježíšovo kázání

Přestože shromáždění naslouchali Ježíšovým slovům a "zasli" nad nimi, nebyli ochotni ho jako Mesiáše uznat. Jeho učení a zázraky zjevovaly Kristovu moc, avšak otázka „Cožpak to není syn Josefův?“ odhalovala nechuť cele Ježíše přijmout.

1. Čím Ježíš vzbudil ve svých posluchačích hněv? Luk 4,22-28

Ježíšovo otevřené odhalení jejich duchovního stavu je rozlítilo. „Zranil jejich pýchu a vzbudil v nich strach. Slova Ježíšova naznačila, že jeho dílo, jež pro ně hodlá vykonat, bude naprosto odlišné od toho, po čem toužili.“ (TV 158)

Ježíš viděl pod povrch vnější zbožnosti a hovořil k posluchačům neochotným činit pokání. Zasáhl kořen jejich samospravedlnosti a odhalil jim hořkou pravdu o tom, že se ve skutečnosti vzdálili od Boha a pozbyli titulu Boží lid. Každé slovo se jako břitva zařezávalo do svědomí každého, kdo byl v synagoze přítomen.

Ježíšova zmínka o vdově ze Sarepty a Námánovi pobouřila jeho posluchače. Byli pyšní na své dědictví synů Izraele. A nyní Ježíš ukázal na pohany jako příklad víry. Jejich okamžitou odpověď byla snaha ho zničit. Soucitná Ježíšova povaha ho vedla k tomu, aby využil každou příležitost zasáhnout srdce obyvatel svého rodného města. Přestože ho odmítali, potřebovali spasení, které tak štědře nabízel.

2. Jak se po této události naplnila slova proroka Izaiáše? Luk 4,31-44

Lukáš zaznamenává Ježíšovo působení, jeho mocné učení a činy, vyhánění zlých démonů, uzdravování těch, kteří za ním přišli. Svě poslání Mesiáše - soucitnou službu vězňům hřichu - naplnil slovy i skutky.

3. Měl Ježíš v úmyslu své posluchače rozzlobit? Zj 3,19

Doporučené studium

Přečti si Iz 60 a 61 a srovnej obsah těchto dvou kapitol. Co uvádějí o poslání Mesiáše a Božích plánech s jeho lidem? Jaký výsledek má Boží působení v životě lidí, kteří ho přijímají, a jaký na ty, kdo ho neznají?

Přečti si 23. a 24. kapitolu knihy Touha věků.

„Jen nemnozí si uvědomují plný význam slov, jež pronesl Kristus v synagoze v Nazaretu, když se prohlásil za Pomazaného. Oznámil, že jeho posláním je utěšovat, žehnat a zachraňovat ztrápené a hříšné; když pak viděl, že srdce jeho posluchačů ovládá pýcha a nevěra, připomněl jim, že v minulosti se Bůh odvrátil od svého vyvoleného lidu pro jejich nevěru a vzpouru a zjevil se těm pohanům v pohanských zemích, kteří neodmítali nebeské světlo. Vdova ze Sarepty a Námán syrský žili podle světla, jehož se jim dostalo; proto byli shledáni spravedlivějšími než vyvolený národ Boží, který odpadl od Boha a obětoval zásady pro majetek a světské pocty.“ (SA 273-274)

Diskusní otázky

1. Je lepší nechat dopadnout na lidi přirozené následky jejich rozhodnutí, nebo je lepší zasáhnout a pomoci?
2. Vyjádři vlastními slovy myšlenky z Iz 61,4-8.
3. Můžete tyto myšlenky uskutečňovat ve svém sboru?

Shrnutí

Když Ježíš oznámil, že jeho posláním je naplnit proroctví z 61. kapitoly Izaiáše, prohlásil se za Mesiáše. Přišel, aby přinesl zdraví a svobodu těm, kteří trpěli v zajetí hříchu. I když posluchači v nazaretské synagoze reagovali nedůvěrou a nepřátelstvím, mnozí jiní přijali Ježíše s vírou, oddaností a vděčností. Jako Boží lid máme pokračovat v Kristově díle soucitné služby a šíření naděje mezi lidmi.

Západ slunce 16.27

Dobrý pastýř

Základní text

„Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne.“ (Jan 10,14)

Základní myšlenka

Žalm 23 je žalmem útěchy a důvěry. Připomíná nám neustálou Boží přítomnost a starost o nás - ovce. Když poznáme Ježíše jako našeho pastýře, víme, že naše životy jsou v rukou někoho, kdo za nás dobrovolně zemřel.

Ježíš je ten Dobrý pastýř. Jak nádherné a výstižné je přirovnání Ježíše Krista k pastýři. Jako je ovce závislá na svém pastýři, který se stará o vše, co potřebuje, tak i Kristus naplňuje naše duchovní i tělesné potřeby.

Ovce jsou svou povahou následovníci, nikoli vůdcové, pastýř je proto vede na správnou cestu. My také potřebujeme vedení, když se setkáme s problémy a těžkostmi.

Dobrý pastýř nás chrání před nebezpečím a nástrahami, s nimiž se můžeme setkat. Žijeme v jistotě, že pokud následujeme Ježíše, on je stále s námi.

Malá holčička recitovala během programu ve sboru Žalm 23. Neuměla ho ještě dobře z paměti, a proto řekla: „Hospodin je můj pastýř... to je vše, co chci.“

Pastýř pečuje o naše potřeby

David píše o pastýřově starosti o ovce ze své vlastní zkušenosti z doby, kdy sám pečoval o ovce (1 Sam 16,11), a ze své zkušenosti s Bohem, kterého poznal jako starostlivého Pastýře. David věděl, jaká nebezpečí na ovce číhají a jak tato nebezpečí odvrátit (1 Sam 17,34.35). Díky těmto zkušenostem byl schopen rozumět lidské potřebě Pastýře, který by nás chránil a vedl.

1. O které potřeby ovcí se pastýř stará? Žalm 23,1-3

„Moudrý pastýř ví, že ovce nesmějí pít, když je horko nebo když je jejich žaludek naplněn nestrávenou trávou.“ (Charles L. Allen)

Ovce mají strach z rychle tekoucí vody, a proto je pastýř vede ke klidné vodě, kde mohou uhasit svou žízeň. „Pastýř se nesměje strachu, který ovce mají... Pokud není klidná voda v dosahu, přehradí bystřinu kameny, aby se i ta nejustrášenější ovečka mohla v klidu napít.“ (Charles L. Allen) Český ekumenický překlad uvádí verš 3. v tomto znění: „Naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.“ Když jsou ovce unaveny nebo potřebují pomoc, pastýř je vede po správné cestě. Ovce nemá příliš vyvinutý orientační smysl, a proto se v neznámém terénu snadno ztratí, jak o tom hovoří podobenství o ztracené ovci (Luk 15,4-7). Pastýř je odpovědný za to, aby ovečku našel a vrátil ji zpět ke stádu.

2. V čem se jednání některých lidí podobá chování ovcí? Jak se můžeme stát duchovně krátkozrakými? Přísl 14,12; Luk 12,16-34

3. V čem se lidská společnost projevuje jako stádo?

Vedení pastýřem

- 1. Co symbolizuje „rokle šeré smrti“? Proč se ovce nemusí bát? Žalm 23,4**

„Údolím stínu smrti je nazývána úzká a velmi nebezpečná rokle, která vede mezi horskými masivy z Jeruzaléma k Mrtvému moři. Cesta je kamenitá a na každém kroku číhá na ovečku nebezpečí smrti.“ (Charles L. Allen)

- 2. Kdy jsi měl ve svém životě pocit, že procházíš „údolím stínu smrti“? Jak sis uvědomil Boží přítomnost?**

„Tvoje berla a tvá hůl...“ Žádnému pastýři tyto dvě věci nechybějí. „Berla a hůl jsou symboly autority, síly, kázně a obranyschopnosti před nebezpečím.“ (Phillip Keller)

Když se objeví přirození nepřátelé, pastýř používá hůl, aby ochránil sebe i stádo. Hůl přijde také ke slovu, když nějaká vzpurná ovce potřebuje ukáznit. Berlu pastýř používá, aby ovce správně nasměroval, shromáždil je, přitáhl k sobě nebo je zachytil před nebezpečným pádem.

- 3. Na základě následujících textů vyjádři vlastními slovy, jakými způsoby se o nás Bůh stará a jak nás vede.**

Žalm 119,105

Iz 43,2.3

Řím 8,31.32

- 4. Jak jsi reagoval, když Bůh použil „berlu a hůl“ v zájmu tvého duchovního růstu a rozvoje?**

Pastýř ochránce

1. Jak pastýř dále projevuje svou péči o ovce? Žalm 23,5

„Na pastvinách ve Svaté zemi rostou jedovaté rostliny, které jsou pro ovce velmi nebezpečné. Vyskytují se zde rovněž rostliny, jejichž ostré trny mohou způsobit vážná zranění.“ (Charles L. Allen)

Při hledání místa pro pastvu musí být pastýř velmi opatrný. V místě, kde se ovce mají pást, může číhat nebezpečí, na které nejsou připraveny. Pastýř jde napřed, aby tato nebezpečí odstranil dříve, než přijde stádo. Pokud se tam vyskytují jedovaté rostliny, vytrhne je a zničí. Jestliže se tam objeví nebezpečná zvíř, zažene ji. Když pak přijde stádo, je mu před zraky nepřítel připraven „stůl“. Jemná kůže na obličejí ovce může být snadno poraněna nebo infikována hmyzem, a proto pastýř používá olej jako ochranu a lék. „Po pomazání hlavy ovce olejem lze okamžitě zaznamenat změnu v jejím chování. Mizí nervozita, nepokoj a vystrašenost. Ovce se začíná pokojně pást nebo pokojně ulehne.“ (Keller)

2. V čem následující texty přispívají k pochopení obrazu, že Bůh nám „plní kalich až po okraj“?

Mat 7,7-11

Efez 3,17-21

Fil 4,19

3. Vyprávěj svou zkušenost, kdy jsi poznal, že Bůh šel před tebou a připravil ti cestu.

Požehnání od pastýře

1. Z čeho vychází žalmistova jistota při pohledu do budoucnosti? Žalm 23,6

Vlastní zkušenost pastýře Davidovi umožnila lépe si uvědomit Boží péči o člověka a vede ho ke chvále Hospodina za jeho dobrotu a milost.

2. Co se z následujících textů dovídáme o Boží dobrotě a milosrdenství?

2 Moj 34,5-7

Žalm 107

Iz 63,7-9

Řím 2,4

Je dobré vyprávět jeden druhému o mnohých způsobech, jimiž nám Bůh projevuje svou dobrotu, milosrdenství a péči. Posiluje a utvrzuje to naši víru a více si uvědomujeme Boží přítomnost v našem životě. Když se David zmiňuje o "Božím domě" (Žalm 27,4), jeho mysl je upřena na svatyni a chrám. Jeho velkou touhou bylo přebývat s Bohem v jeho svatyni po všechny dny. Ve svatyni Bůh zjevil svůj plán záchrany člověka a právě zde můžeme nejlépe vidět Boží milost a lásku k člověku.

3. Jakou souvislost vidíš mezi Žalmem 23. a Zjevením 7,15-17?

„Cesty Prozřetelnosti budou zjeveny; tajemství milosti v Kristu budou odhalena. To, co dnes mysl nemůže pochopit, čemu je obtížné porozumět, bude vysvětleno.“ (6BC 1091)

Ježíš - dobrý pastýř

Apoštol Jan ve svém evangeliu zaznamenává známý příběh, v němž Ježíš vztahuje obraz pastýře na sebe. Ukazuje, jaký je rozdíl mezi dobrým pastýřem a zlodějem nebo pastýřem pracujícím za mzdu.

1. V čem je rozdíl mezi dobrým pastýřem a pastýřem pracujícím jen za mzdu? Jan 10,1-5.10-15

„Není to strach z trestu nebo naděje na věčnou odměnu, co vede učedníky Kristovy k tomu, aby následovali Ježíše. Hledí na nesrovnatelnou lásku Spasitelovu, kterou projevil za svého putování po zemi, od kolébky v Betlémě až po kříž na Kalvárii, a pohled na Ježíše přitahuje duši, která jhne a poddává se. V srdcích těch, kdož vzhlížejí k Ježíši, se probouzí láska. Slyší jeho hlas a jdou za ním.“ (TV 339)

Právě Žalm 23 nám připomíná něžnou, starostlivou péči našeho nebeského Pastýře. Obraz Ježíše jako Dobrého pastýře je naplněn ujištěním o jeho lásce k jeho ovčím. Přestože se ani jedna z pasáží nezmiňuje o milosti, oba texty ukazují Boží milost v praxi. Milost nás provází a ochraňuje.

2. Jak Pán Ježíš popisuje vztah mezi pastýřem a ovčemi? Jan 10,1-5.11-15

„Ze všech tvorů je ovce nejbátlivější a nejbezmocnější a na Východě pečuje pastýř o své stádo neúnavně a nepřetržitě... Když pastýř vodí své stádo po kamenitých pahorcích, lesy a divokými stržemi k travnatým úbočím na břehu řeky, když je hlídá na horách za osamělých nocí, chráně je před zloději, když něžně pečuje o nemocné a slabé, přizpůsobuje se jeho život jejich životu. Je spojen s předměty své péče silným a něžným poutem. Ať je stádo sebevětší, pastýř zná každou ovečku. Každá má své jméno a slyší na pastýřovo zavolání.“ (TV 338)

3. Co je „Pastýřův hlas“? Kdo jsou cizí pastýři?

Doporučené studium

Jak souvisí podobenství o ztracené ovci s výtkou farizeů, že se Ježíš stýká s hříšníky a jí s nimi? Jak toto podobenství zjevuje Boží milost? (Luk 15,1-7)

Přečti si kapitulu „Tento člověk přijímá hříšníky“ v knize Kristova podobenství.

„Ježíš zná každou duši tak dobře, jako by to byla právě ona, pro niž zemřel.

Bolest každého z nás se dotýká jeho srdce. Slyší volání o pomoc. Přišel, aby přitáhl všechny lidi k sobě. Vybízí je: ‘Následuj mne’ a jeho duch působí na jejich srdce a přitahuje je, aby přišli k němu. Mnozí odmítají. Ježíš ví, kteří to jsou. Ví také, kdo s radostí uposlechne jeho volání a ochotně se svěří jeho pastýřské péči.“ (TV 338)

Diskusní otázky

1. Cítíš, že potřebuješ Pastýře? Kdy?
2. Toužíš se vracet do Hospodinova domu (Žalm 23,6)? Jestliže ne, proč?
3. Jak ti Žalm 23 pomohl porozumět Boží milosti? Srovnej Žalm 23 s Iz 53.

Shrnutí

Jak často se ve chvílích stresu, zmatku a proher obracíme ke slovům Žalmu 23. Obraz pastýře starostlivě pečujícího o své ovce nás ujišťuje o Boží milosti a péči o nás. Ať jsou naše potřeby fyzické, citové nebo duchovní, Bůh je schopen a ochoten je naplnit.

Vědomí, že se Ježíš ztotožnil s pastýřem, nás ujišťuje o úzkém společenství, které můžeme prožívat se svým Pánem. Dobrý pastýř nás vedl a vede ke spáse a k věčnému životu. Jakou můžeme mít radost, že můžeme svěřit svůj život tomu, kdo o nás má takový zájem.

Spasitel všech

Základní text

„Přivedu je na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení.“ (Iz 56,7)

Základní myšlenka

Očištěním chrámu Ježíš ukázal, že se jeho milost vztahuje na všechny lidi, kteří mu chtějí sloužit.

Ježíše rozhněvalo, že Židé vystavěli v chrámovém nádvoří zdi a většinu lidí tak vyloučili z bohoslužeb. Nemohl připustit, aby obchodování vytlačilo posvátnost bohoslužby. Vše, co by bránilo ztišení se a spojení s Bohem, muselo být odstraněno.

Dnešní svět rozděluje rasové, rodové, sociální, náboženské a ekonomické odlišnosti. Co se můžeme naučit z Ježíšova chování k lidem, kteří se výrazně odlišovali od jiných? Jaký postoj má církev zaujmout k těm, kteří přicházejí do shromáždění? Jak upravit program bohoslužby, aby se lidé z rozdílných kulturních, náboženských a sociálních poměrů necítili odsunuti stranou? Co můžeme udělat pro to, aby se naše modlitebna stala „domem modlitby“ (Iz 56,7)? To jsou důležité otázky, které vyžadují uváženou odpověď. Když budeš studovat úkol na tento týden, polož si otázku, čím můžeš přispět k tomu, aby se do vašeho sboru každý rád vracel, protože se tam mohl setkat s Bohem.

Dům modlitby pro všechny

V době, kdy přišel Ježíš na zemi, nechápal již Izrael pravý význam a smysl služeb a obětí v chrámu. Vědomí náboženské výjimečnosti a elitářství nahradilo poslání izraelského národa, který měl být „světlem pronárodům“ (Iz 49,6).

1. Jaký záměr měl Bůh s chrámem?

1 Král 8,41-43

Iz 56,3-8

Mich 4,1.2

Chrámové služby měly seznamovat s plánem spasení ty, kteří neznali Boha. Izraelité se s nimi měli dělit o své zkušenosti s Boží láskou a milostí. Takovým způsobem se lidé neznající Boha měli dozvědět o Boží smlouvě s Izraelem a připojit se k ní.

„Kdyby Izrael zůstal věrným, lidé ze všech národů by přicházeli do Jeruzaléma, aby uctívali jediného Boha.“ (4BC 300)

2. Co zaslíbil Bůh cizincům, kteří se připojili k pravé bohoslužbě? Iz 56,5-7

Boží zaslíbení, že vyleje své požehnání i na cizince, kteří mu chtějí sloužit, dokazuje, že Bůh mezi lidmi nedělá rozdíly. Účast v chrámu a prožitek společenství při bohoslužbách měl cizincům nahradit jejich pocit odloučenosti.

Někteří se chtěli oddělit, ale Bůh si přál, aby jeho chrám byl místem, kde Židé i pohané budou slavit jediného Boha společně. „Kdyby se nějaký pohan opovážil vstoupit do vnitřního prostoru, znesvětil by tím chrám a svou smělost by zaplatil životem. Ježíš, zakladatel chrámu a služeb v něm konaných, však přitahoval pohany k sobě poutem lidského účastenství a jeho božská milost jim přinášela spasení, jež Židé zavrhovali.“ (TV 127)

3. Jak můžeš uplatnit v praxi Kristův vztah k těm, kteří nesdílejí tvou víru?

Potřeba očištění

Bůh si přál, aby chrám k němu přitahoval všechny lidi. Ježíš si uvědomil, že se lidé s Božím záměrem neztotožňovali. „V jeruzalémském chrámě byla nízká zeď, která oddělovala vnější nádvoří od ostatních prostorů posvátné budovy. Na zdi byly nápisy v různých jazycích, jež hlásaly, že za tuto hranici smějí vkročit pouze Židé.“ (TV 126)

1. Čím Židé „dům modlitby“ znesvětili? Mat 21,12-13

Odpovědní představitelé chrámu schvalovali činnost popsanou v těchto verších ze dvou důvodů. Věřící, kteří putovali zdaleka, by těžko své oběti dopravovali s sebou. A druhý důvod byl ten, že kněží měli z obchodů značné příjmy. Představitelé Izraele však prokázali, že špatně pochopili Boží charakter a jeho požadavky na ty, kdo mu slouží.

2. Zdá se, že Židé přehlédli některé Boží výroky. Uveď příklad, v čem se můžeme dopouštět stejné chyby. Žalm 40,7-9; Mich 6,6-8

Prostřednictvím svých proroků nás Bůh varuje, že přinášení sebevětších obětí nestačí, pokud nejsou vnějším projevem vnitřní proměny obráceného srdce.

„Lidem byla ukládána povinnost zúčastnit se četných obřadů, aniž jim byl vyložen jejich smysl. Věřící přinášeli své oběti a nevěděli, že jejich oběti jsou symbolem jediné dokonalé Oběti. A uprostřed nich, aniž byl poznán a uctěn, stannul nyní ten, jemuž byla všechna jejich služba určena. On vydal pokyny týkající se obětování. On znal smysl jejich symbolické služby a viděl, jak byl převrácen a nepochopen. Duchovní bohoslužba vymizela. Kněží a přední mužové nebyli spjati se svým Bohem.“ (TV 102)

Boží záměr je dnes stejný jako v době, kdy Ježíš očistil chrám. Náš formalismus a rutinu chce nahradit bohoslužbou, která vychází ze srdce naplněného vděčností za dar milosti.

3. Kdyby s tebou Ježíš hovořil o tvé zbožnosti, co by ti asi řekl?

Ježíš znovu očišťuje chrám

Ježíšovo očištění chrámu před koncem jeho pozemského života je překvapující, když si uvědomíme, že to už jednou udělal na počátku své veřejné činnosti (Jan 2,12-22). Aniž se poučili z předchozího střetnutí s Ježíšem, pokračovali představitelé chrámu ve své pochybné činnosti.

1. Co udělal Ježíš pro obnovení posvátnosti chrámové bohoslužby? Mar 11,15.16

Pro mnohé se chrámová nádvoří stala místem jejich obchodních jednání. Ježíš nechtěl připustit, aby prodavači, kupci a penězoměnci provozovali v chrámu svou činnost. Chtěl dát všem na srozuměnou, že všední záležitosti nepatří na posvátná místa. Musel překazit vydírání opravdových ctitelů Boha.

2. Na co chtěl Ježíš Židy upozornit svou narážkou na Izaiášovo proroctví? Iz 56,7; Mat 21,13

Ježíš se na znesvěcovatele chrámu rozhněval proto, že pošlapávali to nejposvátnější v Božím domě - ztratili ze zřetele Boží přítomnost.

Přečti si Jer 7,1-11. Jeremiášova slova by se dala vztáhnout i na situaci v Ježíšově době. Během dějin často ztrácela bohoslužba pro lidi svůj význam a smysl. Stejně jako v době Jeremiášově a ve dnech Ježíše Krista, jsme i my dnes v nebezpečí, že upadneme do bezduché formy bohoslužby, která postrádá Boží moc.

„Falešní proroci tvrdili, že Bůh nikdy nenechá chrám, místo, ve kterém sám přebývá, upadnout do světských rukou. Domnívali se, že chrám bude působit jako nějaký amulet a ochrání město a jeho obyvatele... Podobně i dnes mnozí členové církve věří, že jim jejich vnější svazky s církví zajistí spasení. Věnují se různým církevním aktivitám raději než přípravě svého srdce.“ (4BC 387)

Kněží a zákoníci odpovídají

Ježíš obrátil svůj hněv proti těm, kteří svou činností rušili a obtěžovali přichozí, kteří chtěli oslavovat a uctívat Boha. „Můj dům bude zván domem modlitby, ale vy z něho děláte doupeň lupičů.“ (Mat 21,13) Tato slova se kněží a zákoníků hluboce dotkla. Ježíš odhalil, že Boží dům využívají k vlastnímu prospěchu.

1. Jaká byla odpověď náboženských vůdců na Ježíšovu výtku? Mat 21,15; Luk 19,47.48

Místo aby na sebe a svá srdce nechali působit Ježíšova slova a činy, spřádali tito vůdcové plány, jak Ježíše zničit.

2. Jak se velekněží a zákoníci pokusili odvrátit pozornost od své viny? Mat 21,16

Ve snaze zakrýt svou vlastní vinu se velekněží pokoušeli přenést obvinění na děti v chrámu a na Ježíše, který jejich domnělé rouhání způsobil.

„Projevy štěstí a nespoutané radosti zněly chrámovým služebníkům jako urážka. Začali je umlčovat. Líčili lidu, že dům Boží je znesvěcován dupotem dětských nohou a radostným jáсотem dětí. Když poznali, že jejich slova na lid nepůsobí, obrátili se na Krista.“ (TV 411)

Kněží a zákoníci měli o Bohu tak zkreslené představy, že to, co bylo konáno k Boží slávě, chápali jako znesvěcování. Pokoušeli se tak ospravedlnit svoje zlé skutky.

Náboženští vůdcové v Ježíšově době byli slepí ke Kristovu pravému poslání a nerozpoznali upřímnou chválu Pána Boha. Podobně je možné, že i my klameme sami sebe ve svém pochopení pravé víry a zbožnosti. Jedinou bezpečnou cestou je ochota naslouchat Bohu, který k nám promlouvá skrze své Slovo, a umět přijmout poctivé napomenutí od našich bližních.

3. Co by dnes Ježíš odstranil z vašeho sboru? Jak by se to týkalo tebe?

Chrám očištěn

1. Jak se Ježíš zachoval k slepým a chromým přítomným v chrámě? Mat 21,14.15

Je zřejmé, že všichni z chrámu neutekli, když Ježíš vyhnal prodavače a kupující. V chrámě zůstali ti, kteří se tam přišli modlit a chválit Boha. „Ti, kdož se nazývají jeho následovníky, možná pohrdají vyvrženci a vyhýbají se jim; lásku Kristovu k dětem člověka nemůže však odvrátit nic takového, jako je jejich původ, národnost či životní osudy.“ (TV 127)

Od těchto lidí se Ježíš neodvrátil a oni neopustili Ježíše. Vzhlíželi k němu nejen jako k obnoviteli bohoslužby v chrámě, ale jako k obnoviteli chrámu svého těla. Také děti byly přitahovány k Ježíši a s radostí zpívaly chválu Synu Davidovu.

2. Jak děti naplnily proroctví citované Ježíšem? Mat 21,16

„Proroctví předvíдалo, že Kristus bude prohlášen za krále, a to se musí vyplnit. Kněží a přední mužové Izraele odmítli ohlásit jeho slávu a Bůh povolal děti, aby byly jeho svědky.“ (TV 411) Den předtím Ježíši provolávaly slávu zástupy, které ho doprovázely do Jeruzaléma. Nyní, tentokrát na půdě chrámu, inspiroval Bůh ke zpěvu děti: „Hosana Synu Davidovu!“

3. K čemu nás má vést pravá bohoslužba? Oz 6,6

Prorok Ozeáš se zmiňuje o podstatě pravé bohoslužby. Očištěním chrámu Ježíš ukázal, že Božím záměrem nebylo především rituální přinášení obětí. Ježíš prokazoval milosrdenství a soucit, a to je pravý smysl bohoslužby. Řád v bohoslužbě je nezbytný, ale pokud bohoslužba nezasáhne lidské srdce, nesplnila své hlavní poslání.

4. Co se ti v tvém náboženském životě stalo pouhým zvykem? Co chceš změnit, aby tě zbožnost vedla k milosrdenství a soucitu?

Doporučené studium

Co se můžeme z následujících biblických veršů dozvědět o pravé bohoslužbě? Žalm 77,12; 95,1.2; 96,8 V knize Touha věků si přečti kapitoly 16 - „Ve svém chrámě“ a 65 - „Chrám znovu vyčištěn“.

„K ničemu, co je svaté, k ničemu, co náleží k bohoslužbě, bychom neměli přistupovat nedbale nebo lhostejně... Pro pokornou a věřící duši je Boží dům na zemi bránou do nebes. Písně chval, modlitba, slova pronesená Kristovými služebníky jsou prostředky, které Bůh používá, aby člověka připravil pro život na výsosti.“ (5T 491)

Diskusní otázky

1. Zamysli se nad tím, co by se ve vašem sboru mohlo změnit, aby se bohoslužby staly přitažlivějšími pro všechny lidi.
2. Co by se mělo změnit, aby nebyli rušeni ti, kdo se přišli do vašeho shromáždění setkat s Bohem?

Jak ti následující citát pomáhá porozumět poslání chrámu?

„Od prvopočátku bylo záměrem Božím, aby každé stvoření, od nádherného a svatého serafína až po člověka, bylo chrámem, v němž bude přebývat Stvořitel... Bůh chtěl, aby chrám v Jeruzalémě byl stálým svědectvím skvělého osudu, jenž nabízí každé duši.“ (TV 103)

3. Jak se můžeš stát „chrámem“, v němž by přebýval tvůj Stvořitel?

Shrnutí

Božím záměrem bylo, aby bohoslužby v chrámu zjevovaly jeho charakter a plán spasení člověka. Nepochopením ze strany náboženských vůdců Izrael ze zřetele tuto skutečnost ztratil. Ježíšovo očištění chrámu bylo jednou z cest, jak vrátit bohoslužbě její pravé místo.

Cílem naší bohoslužby by vždy mělo být vyvýšení Ježíše Krista jako Spasitele světa a vytváření ovzduší pokoje, radosti a lásky.

Původ milosti

Základní text

„Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ (Mat 1,21)

Základní myšlenka

V životě lidí, které Matouš zařazuje do Ježíšova rodokmenu, můžeme jasně vidět Boží milost. Zdá se, že některá jména jsou zde uvedena proto, že nás Bůh chce ujistit, že se jeho milost vztahuje i na ty nejhorší hříšníky.

Hledání nejvzdálenějších předků je pro některé lidi zajímavá zábava, pro jiné je rekonstrukce rodokmenu důležitým zdrojem informací, který jim může pomoci nalézt smysl vlastní identity. Co však s těmi předky, jejichž pověst vrhá stín na celý rodokmen? Takové by si přáli ze svého rodokmenu nejraději vymazat. Bůh inspiroval Matouše, aby zaznamenal Ježíšův rodokmen od Abrahama k Josefovi - Ježíšovu otčímovi. Matouš do seznamu zahrnuje i jména, která bychom nejraději vyškrtli. Bůh nám tak připomíná slova, která řekl Samuelovi: „Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.“ (1 Sam 16,7)

Během studia úkolu se tento týden modli, aby ti Bůh pomohl hodnotit lidi podle toho, co mají v srdci, a ne podle jejich vnějšího vzhledu.

Ježíš, Spasitel svého lidu

Jméno Ježíš znamená „Jahve je spasení“. V úvodní kapitole svého evangelia Matouš ukazuje Boží plán spasení hříšníka. V Ježíšově rodokmenu uvádí jména osob, v jejichž životě se projevila Boží milost.

1. Jací lidé byli předmětem Ježíšova zájmu?

Mat 9,12.13

Luk 19,10

1 Tim 1,15

Nezapomeňme, že židovský národ očekával Mesiáše, který je zbaví jha Římanů. Když však přišel Ježíš, ukázalo se, že jeho poslání je zcela odlišné od toho, které lid očekával.

2. Překvapila tě některá jména uvedená v Ježíšově rodokmenu? Která? Proč jsou zde zaznamenána? Mat 1,1-17

Matouš nám připomíná, že Ježíšovi tělesní předkové byli hříšníci, kteří potřebovali milost. Jejich životní příběhy nám ukazují, že Bůh může ve své milosti zachránit ztracený život každého hříšníka.

„Jak výmluvný je tento rodokmen, když si uvědomíme, co nám Bůh chce říct jeho prostřednictvím. Pohoršuje vyznavače samospravedlnosti a lidského pobožnůstkářství. Odhaluje pravdu, že Ježíš se ztotožnil s hříšníky. Svědčí o Boží milosti...“

Stejná milost, která se projevila v rodokmenu, působí i dnes a stejný Ježíš i dnes zachraňuje lidi z jejich hříchů. Žádný hřích není mimo dosah Kristovy milosti.“ (John F. MacArthur)

3. Co bys nejraději vymazal ze svého života?

Abraham - Boží přítel

Matouš začíná rodokmen zmínkou o Ježíši jako „synu Abrahama“ (Mat 1,1). Tím chce dokázat, že Ježíš je dědicem zaslíbení, které dal Bůh Abrahamovi. Židé si na svém původu velmi zakládali a na toho, kdo svůj nemohl prokázat, se dívali s podezřením.

- 1. Jaké zaslíbení dal Bůh Abrahamovi a jak se vyplnilo? 1 Moj 12,1-3; 22,15-18; Gal 3,8.16**

Zaslíbení, kterému Abraham uvěřil, zahrnovalo odpuštění hříchů. „Všechna další zaslíbení, která byla dána patriarchům a izraelskému národu, vysvětlovala a rozvíjela slib spásy, který Bůh dal Abrahamovi a tím i všemu lidstvu.“ (1BC 294)

- 2. Dokázal Abraham důvěřovat Bohu za všech okolností?**

1 Moj 12,10-20

1 Moj 16,1-4

1 Moj 20,1-18

Bůh nezakládal svá zaslíbení na Abrahamově věrnosti, ale na své vlastní věrnosti. Písmo přesto hovoří o Abrahamovi jako o “Božím příteli” (Jak 2,23) a uvádí ho v Žid 11,8-11.17-19 jako příklad víry. Bůh se za všech okolností k Abrahamovi projevoval jako Bůh milosti a odpuštění.

„Iryzí víra může zeslábnout v době stresu, nejistoty a zmatku. Pevná víra se drží zaslíbení a pevně spoléhá, že Bůh splní, co zaslíbil. Taková byla i víra Abrahama kromě tří nebo čtyř krátkých úseků jeho dlouhého a dramatického života, kdy se pokoušel vzít splnění Božích zaslíbení do svých rukou. To, co Bůh vyžadoval, však byla důvěra a poslušnost.“ (1BC 317)

- 3. Proč byl Abraham nazván Božím přítelem? Můžeš jím být i ty?**

Izák a Jákob zjevují Boží milost

1. Jak bys na základě následujících textů vylíčil Izákovu povahu?

1 Moj 24,62-67

1 Moj 25,21.28

1 Moj 26,6-11

V životě Izáka vidíme, že několikrát projevil své slabosti, a přesto mu Bůh zehnal. Bůh mu prokázal svou milost tím, že s ním uzavřel smlouvu a obnovil slib daný Abrahamovi (1 Moj 26,2-5; 26,24.25).

2. O co se Jákob modlil před setkáním se svým bratrem Ezauem?

1 Moj 32,10-13.25-27

Když se Jákob vracel se svou rodinou domů (1 Moj 32,2), poznal, že ho Bůh doprovází svými anděly. Jakmile však obdržel zprávu, že se blíží Ezau s oddílem vojáků, dostal strach. Modlil se k Bohu, aby mu v této beznadějně situaci prokázal novou milost.

Najednou se ocitl v rukou toho, o němž se domníval, že je to nepřítel. „Bez-mocný a nehodný prosil Boha o zaslíbení milosti pro kajícího hříšníka. Takové zaslíbení mu dá jistotu, že Bůh mu odpustí a ujme se ho. Spíše pomínou nebesa a země, než by se nesplnilo Boží slovo; a toto vědomí ho posilovalo v jeho strašném zápase.“ (PP 140)

Boží milost projevená ženám

V Ježíšově rodokmenu se Matouš zmiňuje o čtyřech ženách. Očekávali bychom jména jako Sára, Rebeka nebo Ráchel, ale o nich zde Matouš nepíše nic. Obrací naši pozornost na životy Támary, Rachaby, Rút a Batšeby.

1. Jaký původ a charakterové rysy měly zmíněné ženy?

Támar: 1 Moj 38,6-26

Rachab: Joz 2,1-21; 6,17.22.23.25

Rút: Rút 1-4

Batšeba, manželka Uriáše: 2 Sam 11,2-5.26.27

Zařazení těchto žen do Ježíšova rodokmenu vyvolalo v myslích židovských čtenářů Matoušova evangelia otázky. Proč Bůh uvádí právě tyto ženy v rodokmenu svého Syna? „Protože v rodokmenu Mesiáše nejsou na prvním místě lidé, ale Boží milost.“ (MacArthur) Je to důkaz, že Ježíš je přítelem hříšníků (Luk 7,34) a že nepřišel k pokání povolání spravedlivé, ale hříšníky (Mat 9,13).

Životy zmíněných žen jsou důkazem Boží snahy odstranit lidské předsudky, které ho představovaly jako Spasitele jen takových lidí, kteří si jeho milost něčím zaslouží. Na příkladech těchto žen vidíme, že Pán Bůh touží přivést do svého království i lidi, které společnost zavrhla.

„S výjimkou Rút, každé z těchto jmen souviselo s nějakým skandálem. Lidský historik by přešel jejich jména mlčením z obavy, aby nebyla dotčena sláva a čest Mesiáše... Matouš však cituje Mistra, který říká farizeům, že nepřišel k pokání 'pozvat spravedlivé, ale hříšníky' (Mat 9,13).“ (5BC 278)

2. Je mezi tvými spoluvěřícími někdo, jehož jméno bys raději v seznamu křesťanů neuvedl? Co by na tvém místě udělal Ježíš?

Davidova zkušenost s Boží milostí

Matouš nám opět připomíná Boží milost, když v Ježíšově rodokmenu uvádí, že „David měl syna Šalomouna z ženy Uriášovy“ (Mat 1,6). Matouš nemusel uvádět Davidův hřích s Batšebou, ale on se o něm zmiňuje a tak znovu ilustruje Boží milost k hříšnému člověku.

1. Jak se David snažil vyřešit svůj hřích cizoložství? 2 Sam 11,6-17

Když Batšeba vzkázala králi Davidovi, že jejich hříšný vztah nezůstal bez následků, David se neobrátil k Bohu s pokáním a lítostí nad svým hříchem. Místo toho se domníval, že celou věc udrží v tajnosti.

Potřeboval poznat pravou podstatu svého činu a navrátit se k milostivému Bohu, který by mu ochotně odpustil a očistil ho.

2. Popiš způsob, který Bůh použil k tomu, aby Davida přivedl k poznání závažnosti jeho hříchu. 2 Sam 12,1-13

„Bůh musel zasáhnout a stalo se tak i pro dobro Izraele. Během doby se Davidův hřích s Batšebou stal všeobecně známým a vzniklo podezření, že David zosnoval smrt Uriášovu. Hospodin byl zneuctěn; projevoval Davidovi svou přízeň a vyvýšil ho, a Davidův hřích zneuctil Boha a pošpinil jeho jméno.“ (PP 541-542) Teprve po rozmluvě s Nátanem David poznal závažnost svého hříchu.

Žalm 51 ukazuje hloubku Davidova pokání poté, co k němu hovořil Nátan. Když přijmeme odpovědnost za svůj hřích, Bůh nám ochotně odpouští a očišťuje nás.

3. V čem ti může být David příkladem?

„Pravé pokání obsahuje upřímnou lítost nad hříchem a odvrácení od hříchu. Hříchu se nezřekneme, dokud nepoznáme jeho hříšnost; opravdová změna v životě nastane, až když se od hříchu odvrátíme srdcem.“ (CK 17)

Doporučené studium

Prostuduj si životy ostatních lidí zmíněných v Ježíšově rodokmenu podle Matouše. Přečti si některé kapitoly z knihy Patriarchové a proroci: 11. „Vyvolení Abrahama“, 18. „Noční zápas“, 73. „Davidova poslední léta“.

„Izraelité měli obsadit celé Bohem vymezené území. Národy, které odmítly uctívat pravého Boha a sloužit mu, se měly z Kanaánu odstěhovat. Bůh si však přál, aby Izraelité projevovali jeho povahu a přitahovali k němu ostatní národy. Pozvání evangelia měli tlumočit celému světu... Všichni, kteří se jako kanaánská Rachab a moábská Rút odvrátili od modlářství, aby uctívali živého Boha, se měli připojit k vyvolenému lidu. Tak, jak by rostl jejich počet, měla se rozšiřovat i jejich země, až by Boží lid obsáhl celý svět.“ (KP 170)

Diskusní otázky

1. Co je hlavním poselstvím Žalmu 51?
2. Co si myslíš o Bohu, který mezi svůj lid počítá i bývalé cizoložníky, prostitutky, modláře a podvodníky?
3. V čem tě studium tohoto úkolu povzbudilo? Do jaké míry vyjadřuje Žalm 51 tvou zkušenost pokání?

Shrnutí

Ve svém záznamu Ježíšova rodokmenu otvírá Matouš dveře novému pochopení výrazu „Boží lid“. V životních příbězích těch, kteří jsou v rodokmenu zaznamenáni, vidíme Boha, který hledí do srdce, a nikoli na vnější vzhled. Můžeme mít jistotu, že právě tak, jako projevil svou milost těmto chybučícím lidem, projeví ji v neztenčené míře i nám.

Josef a Maria

Základní text

„Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“ (Mat 1,20)

Základní myšlenka

Ačkoli se Josef rozhodl Marii propustit, na výzvu anděla Páně se s ní oženil. Stal se tak pozemským ochráncem Božího Syna.

Josef byl charakterním mužem. Bible se o něm zmiňuje jen málo, ale přesto můžeme poznat, že to byl muž ochotný splnit Boží vůli a zajistit domov pro Marii a její dítě, Ježíše Krista.

Na první pohled měl Josef všechny důvody se s Marií rozejít. Byla těhotná a on věděl, že dítě není jeho. To, jak se zachoval, ukazuje jeho soucit k Marii a oddanost Bohu.

Bůh tomuto věrnému muži prokázal svou milost tím, že poslal svého nebeského posla, aby mu odhalil pravdu ohledně Mariina těhotenství. Bůh byl s Josefem ve spojení a dával mu rady, jak zajistit bezpečnost a ochranu narozeného dítěte.

Jsi vždy ochotný poslouchat Boží rady a instrukce? Byl bys tak ochotný jako Josef, kdyby tě Bůh vedl v rozporu se zvyklostmi dnešní společnosti? Během studia tohoto úkolu se modli, aby Bůh ve tvém srdci rozvíjel takovou víru, jakou prokázal Josef.

Josefův charakter

1. Jak bys popsal Josefovou povahu? Mat 1,18-20

O Josefovi víme, že pocházel z Davidovy linie (Luk 2,4) a byl povoláním tesař (Mat 13,55). Na základě jeho jednání můžeme blíže porozumět jeho povaze.

„Spravedlivý člověk“ důsledně dodržoval rabínskou tradici a Mojžíšovy zákony. Josef si určitě kladl otázku, zda je správné vzít si ženu, která prokazatelně zcizoložila. Přesto se však rozhodl pro řešení, které by Marii uškodilo co nejméně. Chtěl se s ní tajně rozejít, aby ji nevystavil riziku veřejného kamenování (5 Moj 22,23.24).

Josef nejednal neuváženě. Když se dozvěděl o tom, že Marie je v jiném stavu, „pojal ten úmysl“ (Mat 1,20). Jistě musel zvážit, jaký to bude mít dopad na něho a také na Marii.

2. O čem svědčí Josefova reakce na poselství anděla? Mat 1,20-25

Když se Josefovi ve snu zjevil anděl Páně a řekl mu, že dítě, které nosí Marie pod srdcem, je onen zaslíbený Mesiáš, Josef reagoval okamžitě a bez váhání. Ve své lásce k Bohu a k Marii se rozhodl vzít si ji za manželku. Rozhodl se, že nebude hledět na svou pověst a pomluvy, které se určitě objeví. Jeho největší starostí bylo zajistit domov pro Marii a dítě, které mělo přijít na svět.

Za pozemského otce Ježíše Bůh nevybral někoho bohatého nebo slavného, ale člověka čestného, soucitného a věrného. Tyto charakterové vlastnosti vytvořily nejlepší zázemí pro Ježíšovu výchovu. Josef zmíněné vlastnosti měl.

3. Které vlastnosti rodičů jsou podle tvého názoru nejdůležitější?

Josefovo rozhodnutí

1. Jaký byl vztah Josefa a Marie, než Josef zjistil, že Marie je těhotná? Mat 1,18

Znalost manželských zvyků té doby nám pomáhá pochopit, do jak složité situace se Josef dostal, když zjistil, že Maria čeká dítě. Matouš se zmiňuje o tom, že Maria byla s Josefem zasnoubena. Podle židovských zvyků snoubenci náleželi jeden druhému, ale dosud spolu nežili. Přestože nebylo ještě uzavřeno manželství, zasnoubení mohlo být zrušeno pouze rozvodem. Na konci období zasnub se konala svatba a od té chvíle spolu muž a žena mohli žít jako manželé.

Během období zasnub se ukázalo, že Maria čeká dítě. Něčeho takového by se od ní Josef nenadál, a tak se cítil podveden, zraněn a zrazen. Měl dvě možnosti. Mohl Marii udat a nechat ji veřejně odsoudit, nebo se s ní tajně rozejít.

To bylo pro Josefa těžké rozhodnutí. Nemohl si přece vzít ženu, která čeká dítě s jiným mužem. Má ji tedy veřejně obžalovat a vystavit ji tak posměchu a hanbě? Nebo ji má jen napsat rozlukový lístek? Jeho snaha vyřešit celou záležitost co nejlaskavějším způsobem mu nedovolila Marii veřejně obvinít, a "proto se rozhodl propustit ji potají" (Mat 1,19).

2. O jakém vztahu k Marii svědčí toto Josefovo rozhodnutí?

Ať už by se Josef rozhodl jakkoli, způsobilo by to Marii potíže. Veřejný proces by vedl k všeobecné ostudě a hanbě, ponížení a možná i smrti. Tiché propuštění by znamenalo, že by musela dítě vychovávat sama, protože nikdo by nebyl ochoten oženit se s cizoložnicí. Josef se snažil zvolit pro Marii menší zlo. V této chvíli ještě nevěděl, že mu Bůh brzy zjeví svůj plán a on znovu získá důvěru a naději.

3. Prožil jsi období těžkostí s členem rodiny nebo s přítelem? Jak ses snažil zjistit, jaká je Boží vůle a jak bys měl jednat?

Bůh hovoří k Josefovi

1. Proč Pán Bůh čekal až do chvíle, kdy se Josef rozhodl Marii propustit? Mat 1,20-23

Matouš naznačuje, že poté, co se Josef rozhodl Marii propustit, dál o celé situaci stále přemýšlel. Právě tehdy k němu Bůh poslal svého anděla, aby k němu promluvil ve snu. Jak se asi Josef zaradoval, když se dozvěděl pravdu o Mariině dítěti!

Nyní musel Josef projevit stejnou víru jako Maria, když jí Bůh prostřednictvím anděla oznámil, že se jí vybral, aby přivedla na svět zaslíbeného Mesiáše.

2. Jak Bůh později vedl Josefovou rodinu? Mat 2,13.19.20

Josef se určitě hodně modlil a toužil poznat Boží vůli pro život svůj i své rodiny. Bůh odpověděl na modlitbu víry podobně jako v minulosti a nenechal Josefa na pochybách v tom, co má dělat. Řekl mu, aby uprchl do Egypta a zabránil tak Herodovi zabít Ježíše. Potom Bůh opět oznámil Josefovi, kdy se může vrátit do Palestiny.

Bůh si s námi přeje být ve spojení, aby nás mohl jako Josefa vést podle své vůle. Jestliže věnujeme čas modlitbě a studiu Božího slova, Bůh si najde způsob, jakým nás povede tak, jak potřebujeme.

3. Jak tě Bůh vede, když stojíš před nesnadným rozhodnutím? Vyslyšel Bůh tvou modlitbu o pomoc při rozhodování?

Přemýšlej o následujícím výroku: „Ať jsme v jakémkoli postavení, jsme závislí na Bohu, jenž třímá všechny osudy ve svých rukou. On nám ustanovuje dílo a vybavuje nás schopnostmi a prostředky, abychom je mohli vykonat. Dokud podřizujeme vůli Bohu a důvěřujeme v jeho moc a moudrost, povede nás po bezpečných cestách, abychom splnili svou úlohu, již nám určil ve svém velkém plánu.“ (TV 138)

Josefova odpověď

1. O čem svědčí Josefova odpověď na andělovo poselství? Mat 1,24.25

Josefova odpověď ukazuje na jeho hlubokou a neochvějnou důvěru v Boha. Možná že ani netušil, co mu budoucnost přinese, ale neváhal se podřídit Božímu vedení. „Zde se nejzřetelněji ukázalo, proč byl právě Josef tím nejvhodnějším pozemským ochráncem Marie a jejího dítěte, Ježíše. Když Josef přijal Marii do svého domu, jednal na základě víry. To, co mu oznámil anděl, nemělo v lidských dějinách obdoby, ale Josef uvěřil, že 'pro Boha není nic nemožné'." (5BC 286)

2. Jak se v Josefově životě naplnila pravda z Řím 8,28?

Josefova důvěra v Boží plán, přestože se budoucnost zdála nejasná a nejistá, je pro nás příkladem. Na základě zkušeností z minulosti, kdy nás Bůh vedl, v nás slíh důvěra, že nás povede i dnes. Věříme, že Bůh dobře ví, co je pro nás nejlepší, a tak můžeme každý den prožívat v pevné důvěře.

„Kristus během svého pozemského života nic neplánoval podle sebe. Přijal Boží plán a Otec mu ho den ze dne zjevoval. Měli bychom být tak těsně spjati s Bohem, aby náš život byl uskutečňováním jeho vůle. Když podřídíme naše cesty Bohu, on povede naše kroky.“ (MH 479)

V záznamu Božího jednání s Josefem opět spatřujeme Boží milost. Způsob, jakým Bůh vedl Josefa v jeho nesnadném rozhodování, jak se zachovat k Marii, nám ukazuje, že Bůh nás chce vést ve všech situacích našeho života, pokud se na něj obrátíme s prosbou o pomoc.

3. Co ti nejvíc brání plnit Boží vůli v tvém životě?

Josefova péče o Ježíše

1. Čím ještě Josef prokázal svou ochotu podřídit se Božímu vedení? Mat 2,13-15.19-23

„Z Egypta jsem povolal svého syna.“ (Mat 2,15) Ozeáš 11,1 se vztahuje na vysvobození židovského národa z Egypta. Když stál Mojžíš před faraonem a žádal ho o propuštění lidu, řekl: „Toto praví Hospodin: Izrael je můj prvorozený syn.“ (2 Moj 4,22) Matouš pochopil, že se toto proroctví zároveň vztahuje na Mesiáše.

„A usadil se v městě zvaném Nazaret - aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.“ (Mat 2,23) Kritikové Bible často poukazují na skutečnost, že v Bibli není žádné proroctví, na něž se Matouš odvolává v 23. verši. „Je důležité si povšimnout, že v předchozích případech, kde Matouš cituje konkrétní proroctví, hovoří o 'prorokovi'. Zde však používá množné číslo - 'řečeno ústy proroků'. Je tedy zřejmé, že neuvádí konkrétní výrok proroka, ale vychází z několika proroctví, která ho vedou k uvedenému závěru... Je rovněž možné, že Matouš cituje z inspirovaných spisů, které se nestaly součástí kanonické sbírky Písma.

V mesiánském proroctví u Iz 11,1 je v hebrejštině použito slovo znamenající 'výhonek' nebo 'ratolest'. Toto slovo je podobné slovu 'Nazaretský'. Je možné, že proroctví hovořící o Ježíši jako o 'výhonku' může být vykládáno jako narážka na skutečnost, že vyrostl v Nazaretě.“ (5BC 293)

2. Otec má na život svých dětí nedoceněný vliv. Jaké rady dává Písmo otcům pro výchovu jejich dětí?

5 Moj 6,6.7

Efez 6,4

Přís1 13,24

3. Jak může váš sbor pomoci plnit otcům jejich poslání?

Doporučené studium

Prostuduj si chování patriarchů a velkých mužů Bible jako otců. Zaměř se na Abrahama, Jákoba, Éliho a Davida.

V knize Patriarchové a proroci si přečti kapitulu 56 - „Elí a jeho synové“.

„Abrahamova láska k vlastním dětem a k rodině ho vedla k tomu, že střežil jejich náboženské přesvědčení, že jim vštěpoval poznání Božích ustanovení jako nejcennější odkaz, který mohl zanechat jim a skrze ně celému světu. Učil je, že všichni jsou pod vládou nebeského Boha. Rodiče nesmějí utiskovat děti a děti musejí poslouchat rodiče. Zákon Boží uložil každému jeho povinnosti a jen poslušností může si každý zajistit štěstí a blaho.

Jeho vlastní příklad, vliv jeho každodenního života, působil neustále. Neochvějnou poctivost, laskavost a nesobeckou zdvořilost, které mu získaly obdiv králů, projevoval i v rodině. Jeho život provázela zvláštní vůně šlechetnosti a libeznosti, takže každému bylo zřejmo, že je ve spojení s nebem.“ (PP 97)

Diskusní otázky

1. Co nového ses dozvěděl o Josefovi a jeho úloze v Ježíšově životě?
2. Zjevuje ti Pán Bůh svou vůli pro tvůj život tak jasně jako Josefovi? Jestliže ne, proč?
3. Vzhledem ke zvykům své doby mohl být Josef k Marii poměrně krutý. Na základě své víry však porušil tradici. V čem tě tvá víra vede k chování odlišnému od toho, co je dnes běžné?

Shrnutí

Studium Josefova života nám dává nahlédnout do života člověka, který se poddal Božímu vedení. Bůh mohl bez obav svěřit svého Syna do péče muže, který prokázal takovou víru a poslušnost. Josefova péče o Marii a její dítě je pro všechny otce příkladem péče o potřeby jejich rodin.

Z Josefovy ochoty nechat se vést Bohem se všichni můžeme poučit. Když se budeme denně obracet na Boha s prosbou o pomoc, on nás povede. Na nás je, abychom s ním udržovali spojení skrze studium jeho slova a modlitbu.

Západ slunce 16.02

Maria a Alžběta povolány Bohem

Základní text

**„Maria řekla: ‘Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.’“
(Luk 1,38)**

Základní myšlenka

Uvažujeme-li nad tím, jak Bůh povolal Marii a Alžbětu a jak na Boží povolání odpověděly, můžeme lépe porozumět tomu, jak bychom se měli zachovat, když nás Bůh povolává k nějakému zvláštnímu úkolu nebo zodpovědnosti.

V Marii a Alžbětě poznáváme ženy, které byly Bohu tak oddány a tak mu důvěřovaly, že se mohly stát matkami Mesiáše a jeho předchůdce, Jana Křtitele.

Když se matka poprvé zadívá na své dítě, má pocit, že je naprosto zvláštní a jedinečné s nekonečnými možnostmi. Má dojem, že ten malý zázrak je jiný než všechny děti, které se kdy narodily. V případě Alžběty a Marie to byla skutečnost. Jejich děti přišly na tento svět poté, co Bůh obě ženy vyvolil, aby sehrály jedinečnou a neopakovatelnou roli. Alžběta se měla stát matkou muže, jenž naplní úlohu předpověděnou proroky a připraví cestu Mesiáši. Maria přijala odpovědnost stát se matkou Božího Syna.

Jak jsme studovali v minulém úkole, Maria si uvědomovala, že se uposlechnutím Boží vůle může dostat do nezáviděníhodné situace. Neptala se však, co jí bude poslušnost stát. Jsi ochoten za všech okolností naplnit plán, který s tebou Bůh má? Nebo jen v případě, že tě to nebude stát příliš mnoho? A můžeš mu vůbec dát víc, než dal on tobě?

Alžbětina ochota

V Lukášově podání příběhu o narození Jana Křtitele je hlavní postavou Zachariáš; avšak detaily, které jsou zaznamenány o Alžbětě, nám pomáhají poznat její povahu a ochotu splnit poslání matky Jana Křtitele.

1. Jaké vlastnosti pomohly Alžbětě zvládnout zodpovědnou roli matky největšího z proroků?

Luk 1,5-7

Luk 1,24.25

Luk 1,41-45

Luk 1,57-66

Při volbě rodičů, kteří měli vychovávat předchůdce Mesiáše, si Bůh vybral muže a ženu, kteří projevovali naprostou oddanost zjevené Boží vůli. „V jejich klidném a svatém životě zazářilo světlo víry jako hvězda ve tmě oněch zlých dnů.“ (TV 57) Pro ženu v Izraeli nebylo větší pohany než být neplodná. Přestože Zachariáš a Alžběta neměli děti, nepřestali Bohu důvěřovat.

Jejich syn „nebude pít víno a opojný nápoj“ a „už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým“ (Luk 1,15). Alkohol nemá místo v životě věřícího naplněného Duchem.

„Byla to víra, skrze níž se narodilo zaslíbené dítě. Je to víra, která plodí duchovní život a která nám umožňuje konat skutky spravedlnosti.“ (TV 58)

Povolání Marie

Zachariášovi ohlásil narození Jana Křtitele anděl; podobně i Marii navštívil archanděl Gabriel, aby jí oznámil Boží záměr, že se má stát matkou Mesiáše.

1. Jaká byla první reakce Marie na Gabrielovu zprávu? Luk 1,26-29.34

Anděl se nejprve snažil Marii uklidnit a povzbudit. Věděl, že její těhotenství vyvolá řadu dohadů a nedorozumění mezi jejími příbuznými, sousedy a přáteli.

2. Čím anděl Marii povzbudil? Luk 1,30-38

Mariina pokorná víra obrátila její rozpaky v důvěru a přijetí Boží vůle. „Jsem služebnice Páně,“ odpověděla Maria, „staň se mi podle tvého slova.“ (Luk 1,38) Jakmile Maria pochopila, že to je Boží vůle, a bylo jí dostatečně vysvětleno, co se od ní žádá, souhlasila. Prokázala svoji oddanost Bohu a ochotu plnit jeho vůli. Důstojnost, čistota a jednoduchost, s jakou Lukáš celou událost popisuje, dokazuje, že nejde o jakousi představu, ale o historickou skutečnost.

Z lidské perspektivy byl plán neuskutečnitelný, ale anděl Marii připomněl, že „u Boha není nic nemožného“ (Luk 1,37). Maria projevila ochotu stát se nástrojem Boží vůle. Mariina důvěra v Boha je příkladem pro křesťany dneška. Jak často se nacházíme v situaci, o níž se domníváme, že ji nemůže vyřešit ani Pán Bůh. Snažíme se spoléhat na svou moudrost a prozíravost. Bůh si přeje, abychom se nejprve obraceli na něho s prosbou o pomoc a potom důvěřovali v jeho vedení.

3. Jaký úkol má Bůh pro tebe? Přijal jsi ho?

Setkání Marie a Alžběty

Když anděl hovořil s Marií, řekl jí také, že její příbuzné Alžbětě se narodí dítě. Maria věděla, že Alžběta po dlouhá léta nemohla mít děti, a proto s radostí chválila Boha.

1. Proč se Maria rozhodla navštívit Alžbětu? Luk 1,36-40

Jakmile se Maria dozvěděla, že i Alžběta čeká dítě, vydala se ji navštívit. Muselo to být krásné a radostné setkání. Alžběta naplněna Duchem svatým vyslovila nad Marií požehnání.

2. Jaká požehnání Alžběta vyslovila? Co pro Marii znamenala skutečnost, že se Alžběta v požehnání zmínila o Mesiáši? Luk 1,41-45

Alžběta žehnala Marii, protože si ji Bůh vybral, aby se stala „matkou jejího Pána“, a protože uvěřila Božímu slovu. Mariina víra v Boží zaslíbení byla posílena zjištěním, že Alžběta o jejím těhotenství ví.

„Víra je důvěra v Boha; je to jistota, že nás miluje a nejlépe ví, co je pro nás dobré. To je důvod, proč nás má k tomu, abychom si zvolili jeho cestu. Místo naší pýchy máme přijmout jeho moudrost, místo naší slabosti jeho sílu, místo naší hříšnosti jeho spravedlnost. Naše životy náleží Bohu. Víra přiznává Bohu toto vlastnictví a přijímá jeho požehnání.“ (Ed 253)

Tuto víru Maria prokázala ve svém životě. Hloubka její víry se projevila v ochotě důvěřovat a přijmout Boží plán pro její život. Neznamenalo to, že Boží požehnání v jejím životě odstraní těžkosti; měla však jistotu, že Bůh je s ní (Luk 1,28). Muse-la snášet urážky v souvislosti se svým těhotenstvím, strastiplnou cestu do Betléma, útěk do Egypta a nakonec bolestnou smrt svého Syna na Golgotě. Tato utrpení musela prožít; byl s ní však Bůh, kterého milovala a který ji podpíral a posiloval.

3. Jak chápeš Boží požehnání? Jak můžeš mít jistotu, že je Bůh s tebou?

Mariin chvalozpěv

Mariina návštěva u Alžběty potvrdila všechno, co jí anděl řekl. Alžběta čekala dítě a její slova požehnání posílila Mariinu důvěru v Boha. Byla naplněna takovou radostí a láskou k Bohu, že svou chválu Boha vyjádřila písní.

Mariin inspirovaný chvalozpěv začíná osobní chválou Boha. Děkuje mu, protože „se sklonil ke své služebnici“ (Luk 1,48). Maria uznává, že jí Bůh nepoctil pro její zásluhy, ale pro svou milost. Získává požehnání jako velký Boží dar. Její odpovědí je vděčnost, oddanost a ochota Bohu sloužit.

Mariina modlitba vyjadřuje jistotu, že Bůh je s celým Izraelem. Ukazuje, že Bůh vždy bohatě zahrnoval svou péčí ponížené a hladové, ale pyšné, povýšené a sobecké „poslal pryč s prázdnou“.

1. Co říká Mariin chvalozpěv o Bohu a jeho vztahu k člověku? Luk 1,46-55

2. V čem Mariina píseň vystihuje Ježíšovo poslání?

Když srovnáme zprávu o Božích činech v této písni s Ježíšovým životem, vidíme mezi nimi jasnou souvislost. Ježíš během svého pozemského života přinášel naději a život zoufalým, avšak pyšné a povýšené odmítal. Toužil přinést každému nabídku věčného života, avšak lidé museli být ochotni přijmout jeho život a jeho zástupnou smrt.

„Toto jsou nejrevolučnější slova, jaká kdy byla vyslovena. Mesiáš pyšného poníží, pokorného a poníženého vyvýší... Ježíš od základů převrátil všechny tradiční lidské hodnoty. To, co Maria zpívala o svém nenarozeném dítěti, nahánělo hrůzu mocným všech dob. Takového Mesiáše nemohli přijmout. My se zase můžeme pokoušet vykládat tyto verše pouze duchovně, avšak v hloubi duše stejně cítíme, že Ježíš přišel, aby v nás způsobil takovou změnu, jakou právě potřebujeme.“ (Bruce Larson)

3. Které písně nejraději zpíváš? O čem to svědčí?

Maria, matka Ježíšova

1. Pro které vlastnosti byla Maria vyvolena, aby se stala matkou Mesiáše?

Luk 1,26-38

Luk 1,39-45

Luk 2,16-19

Maria ve svém životě prokázala svou závislost na Bohu a naprostou důvěru v jeho vedení. Považovala se za Boží služebnici (Luk 1,38). Když jí Bůh zjevil svůj plán, bez dlouhého váhání ho přijala. Z toho lze usoudit, že již dříve žila v těsném společenství s Bohem.

Když přišli pastýři a hovořili o svém setkání s anděly, „Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom“ (Luk 2,19). Je pravděpodobné, že se Maria v době svého těhotenství věnovala studiu Písma, a když uslyšela zprávu pastýřů, přijala ji jako další důkaz Božího plánu.

Simeonova slova Marii (Luk 2,33-35) varovala, že pro ni Ježíšova služba lidstvu bude znamenat bolest. Dítě jí nepřinese pouze radost, ale dotkne se jí také jeho utrpení.

2. Jak Marii pomohly její povahové vlastnosti snášet Ježíšovu službu a smrt?

Mariina důvěra v Boha a její ochota přijmout Boží plán pro její život, její vděčnost a pokora jsou příkladem, z něhož se mohou učit všichni křesťané.

3. Odpovídáš na Boží milost chválou, přestože někdy přesně nevíš, kam tě Bůh vede?

Doporučené studium

Prostuduj si chvalozpěv Chany zaznamenaný v 1 Sam 2,1-10. Srovnej jej s Mariinou písní v Luk 1,46-55. Jak tyto modlitby vyjadřují Boží činy ve prospěch Chany a Marie a celého Božího lidu?

„Ženy se musí naučit velké trpělivosti, než jsou způsobilé k tomu, aby se mohly stát matkami. Bůh si přeje, aby byly na toto poslání dostatečně připraveny. Ve spojení s Kristem má matčin vliv věčný dopad. Je to nad naše chápání. Poslání matky je posvátné. Je nutné, aby v rodině byl přítomen Ježíš... Jaký svět bychom měli, kdyby všechny matky zasvěcovaly svůj život a své potomky před, ale i po jejich narození Bohu!“ (AH 255)

Diskusní otázky

1. Použij Mariinu píseň chval (Luk 1,46-55) jako vzor a pokus se napsat svou vlastní píseň díky za to, co pro tebe Bůh ve tvém životě vykonal.
2. Maria musela mít k Ježíši zvláštní vztah, když věděla, že její dítě je zároveň Boží dítě. Nejsou také tvé děti především Božími dětmi?
3. V čem mohou být životy Zachariáše, Alžběty a Marie příkladem pro rodiče?

Shrnutí

Studium života Marie a Alžběty nám pomáhá porozumět, že Bůh nepotřebuje ke splnění svých plánů lidi bohaté, mocné a slavné. Bůh potřebuje muže a ženy, kteří jsou ochotni plně se odevzdat Ježíši Kristu. Bůh si přeje, abychom měli na paměti, že „pro něho není nic nemožného“ (Luk 1,37). Chce, abychom byli připraveni na jeho výzvu odpovědět: „Staň se mi podle slova tvého.“ (Luk 1,38)

Zvěstování pastýřům

Základní text

„Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“ (Luk 2,11)

Základní myšlenka

Bůh zjevuje poselství o Mesiáši každému, kdo je ochoten tuto dobrou zprávu přijmout a podělit se o ni s druhými.

Narodil se Spasitel. Bůh oznámil tuto zprávu nejprve skupině pastýřů. Proč právě jim? Proč Bůh tuto radostnou zvěst svěřil nejdříve skupině lidí, kteří stáli na společenském žebříčku nejnižší a kteří jen těžko mohli ovlivnit ty, kdo byli u moci? Bůh věděl, že tito pokorní pastýři studovali proroctví a modlili se za příchod Mesiáše. Byli proto připraveni přijmout poselství: „Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“ (Luk 2,11)

Blíží se Vánoce. Co je nyní tvou hlavní starostí? Také tě strhl předvánoční shon natolik, že jsi ztratil ze zřetele největší dar nebes? Hledáš ještě příležitosti, jak se o slavné poselství Kristova prvního i druhého příchodu podělit s druhými? Jak se svým chováním a jednáním můžeš podobat pastýřům, kteří byli připraveni přijmout Mesiáše?

Andělé navštěvují pastýře

Místo náboženských vůdců, pozemských vládců nebo rabínů si Bůh vybral prosté pastýře, aby jim jako prvním oznámil narození Spasitele světa. Je to tím pozoruhodnější, že „pastýři patřili mezi nejnižší a nejopovrhovanější sociální skupinu. Povaha jejich práce jim nedovolovala vstoupit do vyšších vrstev izraelské společnosti. Nemohli například dodržovat obřadné umývání a zachovávat všechny náboženské slavnosti a svátky.“ (MacArthur)

1. Jak se zachovali pastýři, když jim Bůh oznámil, že se narodil Mesiáš? Luk 2,8.9.15-20

Zatímco se většina Božího lidu nezajímala o proroctví, která ukazovala na první příchod Mesiáše, našlo se přece několik lidí, kteří byli na zprávu o Kristově narození připraveni. Ačkoli jimi druzí opovrhovali, Bůh věděl, že tito pastýři dychtivě přijmou radostnou novinu a budou ji zvěstovat dál. Svou samotu u stád využili k osobní přípravě na Kristův příchod.

„V nočním tichu rozmlouvali spolu o zaslíbeném Spasiteli a modlili se za příchod Krále na trůn Davidův.“ (TV 24) Proto byli připraveni a zprávu o narození přijali s radostí.

2. Jak se Izaiášovo proroctví naplnilo i v případě pastýřů? Iz 9,1.2

V tomto období izraelských dějin panovala mezi lidmi duchovní temnota. Neporozuměli proroctví, která by je připravila na narození Mesiáše. Avšak těm, kteří zkoumali proroctví a hledali pravdu, Bůh oznámil narození toho, jenž je Světlem světa.

Bůh si přeje, abychom i my byli připraveni na Kristův druhý příchod a nesli tuto zvěst druhým. Hledá lidi, kteří tráví čas osobní přípravou a jsou ochotni hlásat radostnou zvěst dál.

„Těm, kdož hledají světlo a s radostí je přijímají, budou zářit jasné paprsky trůnu Božího.“ (TV 24) Jak jsi připraven, aby tě Bůh mohl použít jako šířitele dobré zprávy o Ježíšově druhém příchodu?

Poselství anděla

- 1. Za jakých okolností nám může zpráva o Kristově narození přinést „velikou radost“ i dnes? Luk 2,10.11**

Anděl zprvu pastýře polekal, jejich obavy však rychle rozptýlil. Jeho poselství přináší radost celému lidstvu. Boží láska nepřináší strach, ale naději (1 Jan 4,18).

Čekání skončilo. Zaslíbení bylo splněno, dlouho očekávaný Mesiáš se narodil v městě Davidově. Jak si tím mohli být pastýři jisti? Jejich jistota vycházela z proroctví. „A ty, Betléme efratský,... z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných.“ (Mich 5,1)

Zpráva, kterou přinesl anděl, označovala dítě za Spasitele. Příchod Spasitele znamenal jasné poselství o Boží milosti a lásce k lidstvu. Údělem člověka není věčné zatracení, ale nalezení spásy v Ježíši Kristu (Mat 1,21).

Zatímco náboženští vůdcové očekávali Mesiáše, který zřídí pozemské království a zajistí Izraeli nadvládu nad ostatními národy, Král přišel, aby celý svět povolal ke službě.

„Titul 'Kristus Pán' ztotožňuje Pána Ježíše s 'Hospodinem' starozákonní doby.“ (5BC 700) V narozeném dítěti došla naplnění naděje celého lidstva. Bůh se stal člověkem! Pastýři nemohli dostat úžasnější zprávu.

Slova z Luk 2,10.11 čteme a slyšíme „tak často, že ona první radost a překvapení z nich již vyprchalo... Tajemství a div vtělení spočívá ve skutečnosti, že se stalo. Narození Ježíše v Betlémě a celý jeho následný život měl ukázat, že je zde Bůh, který přichází za člověkem. Věřit, že je Bůh nad námi, je jedna věc. Věřit, že Bůh je všemohoucí, vyžaduje silnější víru. Ale věřit, že Bůh není jen všemohoucí, ale že je také „Bůh s námi“, nám nablízku, rozumí nám a zajímá se o nás, znamená nejvíce.“ (The Interpreter's Bible, sv. 8, str. 54)

- 2. Které skutečnosti z dobré zprávy, kterou andělé zvěstovali pastýřům, tě nejvíce povzbuzují? Jak se můžeš o tuto dobrou zprávu dělit právě ve vánočním čase?**

Pokora - znamení slávy

1. Jakého Mesiáše pastýři očekávali? Jak anděl předešel jejich zklamání? Luk 2,11.12

Když anděl promluvil, „naplnila se mysl naslouchajících pastýřů vidinou slávy. Izraeli přichází Vykupitel! S jeho příchodem je spojena moc, povýšení a vítězství. Aby však poznali svého Spasitele v chudobě a ponížení, k tomu je musel anděl připravit.“ (TV 24)

2. Co andělé ve svém chvalozpěvu zdůrazňovali? Luk 2,13.14

Nebesa již nemohla déle zdržovat svou radost nad narozením Spasitele světa. Nebeské zástupy si uvědomovaly důležitost této události a ve svém chvalozpěvu vyjádřily touhu seznámit s touto novinou celý svět.

„Boží plán spásy člověka zasluhuje, aby andělé i lidé vyjádřili Bohu svou vděčnost, chválili ho a oslavovali... Plán spasení smiřuje člověka s Bohem; člověku přináší pokoj a Bohu slávu.“ (5BC 700) Tento plán zjevení Boží milosti a lásky se začal uskutečňovat. Pastýři měli jít do Betléma, aby uviděli Božího Syna v lidském těle. Potom ani oni nemohli jinak, než Boha oslavovat.

Pořadí jednotlivých bodů písně andělů je důležité. Pokoj mezi obyvateli země je jedním z cílů Boží milosti. Tento pokoj však nemůže zavládnout dříve, než se obyvatelé země naučí chválit Boha. Zlepšení naší situace však nemůže být výsledkem nějakého lidského snažení. Je to důsledek přijetí Boží nabídky spasení a z něho pramenící vděčnosti.

Když alespoň zčásti pochopíme Boží milost zjevenou v Ježíšově narození, změní se náš postoj ke druhým. V našem srdci zavládne pokoj (Efez 2,14).

3. Jak ovlivnila dobrá zpráva o Ježíši Kristu tvé vztahy k druhým?

Odpověď pastýřů

1. Jak se přijetí dobré zprávy projevilo v jednání pastýřů? Luk 2,15-17

Světlo a sláva doprovázející nebeský zástup pohasla a pastýři se ocitli opět sami uprostřed tmavé noci. Něco se však změnilo. V srdci měli radost ze zprávy o narození Spasitele. Svou radost museli nějak vyjádřit. Nic jim nestálo v cestě, aby dítě našli.

Podobně jako nebeský zástup, ani pastýři si nemohli nechat radostnou zvěst pro sebe. A jako každá dobrá zpráva, i tato se rychle roznesla po kraji. Donesla se však také k uším pochybovačných náboženských vůdců.

„Kněží a starší Jeruzaléma nebyli beze zpráv o Kristově narození, jak byli předstírali. Zvěst o návštěvě andělů u pastýřů se donesla do Jeruzaléma, rabíni ji však nepokládali za hodnou povšimnutí.“ (TV 35)

2. Nad čím lidé, podle tvého názoru, nejvíce žasli? Luk 2,18.19

3. Za co pastýři chválili Boha? Luk 2,20

Bylo toho mnoho, o čem mohli hovořit: návštěva anděla a nebeského zástupu, slova chvály, která slyšeli, naplnění proroctví a poselství o záchraně skrze Spasitele.

„Nebe a země nejsou dnes od sebe vzdálenější než tehdy, kdy pastýři slyšeli zpěv andělů...“

Betlémská událost je nevyčerpatelným námětem. Je v ní skryta „hlubokost Božího bohatství, moudrosti i poznání“ (Řím 11,33). Žasneme nad obětí Spasitelovou, jenž vyměnil nebeský trůn za jesle a zástupy andělů, kteří ho uctívali, za zvířata v chlévě. Jeho přítomnost pokořuje lidskou pýchu a samolibost. To však byl pouhý začátek jeho obdivuhodného ponížení.“ (TV 25)

4. Když přemýšlíš o tom, co pro tebe Ježíš udělal, komu bys nejraději vyprávěl o své radosti ze spasení? Za co bys chtěl chválit Boha dnes?

Příprava na Kristův příchod

Když pastýři obdrželi zprávu o spasení, pocítili touhu sdílet tuto radost s ostatními. Také ti, kdo očekávají druhý příchod Pána Ježíše, mají snahu svědčit o daru Boží milosti a Kristově druhém příchodu.

1. V čem ti následující texty pomáhají porozumět tvému poslání před druhým příchodem Ježíše Krista?

Mat 24,14

Jan 17,22.23

1 Petr 3,8.9

Chceme-li druhým nést zprávu o spasení, musíme se nejprve sami plně odevzdat Ježíši. Naše svědectví může být účinné pouze tehdy, jestliže to, co říkáme, je náš vlastní zkušeností. Známe-li Krista jako svého osobního Spasitele, toužíme o něm vyprávět těm, kteří ho dosud neznají.

„Jakmile někdo přijde ke Kristu, zrodí se v jeho srdci touha sdělit druhým, jak vzácného přítele našel v Ježíši; spásná a posvěcující pravda nemůže zůstat v jejich srdci zavřena. Jsme-li oděni spravedlností Kristovou a naplněni radostí, že v nás přebývá jeho Duch, nebudeme moci mlčet.“ (CK 54)

Když první křesťané očekávali vylití Ducha svatého, více se sjednotili. „Zapomněli na všechny rozpory, na touhu po nadvládě a semkli se v křesťanském společenství.“ (SA 26) Také my potřebujeme prožít jednotu a společenství, které přináší Duch Boží, jestliže máme správně reprezentovat Krista ve světě.

Zamysli se nad následujícím citátem: „Až do konce času bude Duch přebývat v pravé církvi. Době před ukončením žní na zemi je však zaslíbeno zvláštní udělení duchovní milosti, která má připravit církev na příchod Syna člověka.“ (SA 38)

2. Jaké projevy „duchovní milosti“ můžeme vidět v dnešní církvi?

Doporučené studium

V knize Touha věků si přečti kapitolu 4 - „Narodil se vám Spasitel“. Co se zde můžeme naučit o přípravě na druhý příchod Krista? Přečti si také Mat 24,42-44; 25,1-13; Luk 21,34-36; 1 Petr 4,7.8; 2 Petr 3,10-12. Zamysli se nad závažností následujícího citátu v souvislosti s druhým příchodem Krista:

„Pošetilé družičky v podobenství nepředstavují pokrytce. Váží si pravdy, brání pravdu, přitahuje je to k lidem, kteří pravdu vyznávají, nepodřídili se však působení Ducha svatého. Nepadli na „skálu“ - Ježíše Krista, jejich stará povaha se neroztříštila. Tento druh lidí představuje také podobenství o rozsévací obrazem semen zasetých na skalnatá místa. Ochotně přijímají Boží slovo, neuvádějí však jeho zásady do života. Písmo na ně nemůže trvale působit. Duch svatý působí na lidské srdce podle toho, jak člověk po něm touží a nakolik mu dovoluje vytvářet novou povahu. Lidé znázornění pošetilými družičkami se spokojují s povrchní změnou. Neznají Boha, neseznámili se s jeho povahou, nejsou s Bohem spojeni, proto nevědí, jak mu důvěřovat, jak k němu vzhlízet a jak žít. Jejich služba se zvrhává na pouhou formu.“ (KP 244)

Diskusní otázky

1. Jak souvisí zpráva, kterou předal anděl pastýřům, se zprávou, kterou obdržel Josef? Mat 1,20-23?
2. Jakým způsobem ukazuje píseň nebeského zástupu (Luk 2,14) principy Božího zákona? (TV 210-211)
3. Jakou roli má Duch svatý v přípravě církve na šíření evangelia světu? (Přečti si kapitolu 5 - „Dar Ducha“ v knize Skutky apoštolů.)

Shrnutí

Bůh našel pastýře ochotné zvěstovat druhým zprávu o Ježíšově příchodu. Pastýři odpověděli na poselství nebes radostně. I dnes Bůh hledá ty, kteří ponесou radostnou zvěst o spasení druhým. Bůh nerozlišuje lidi podle rasy, pohlaví nebo společenského zařazení. Rozhodující je ochota být jeho nástrojem a být ochoten sloužit.

Západ slunce 16.03

Ježíšovo narození

Základní text

„A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“ (Jan 1,14)

Základní myšlenka

Po mnoha letech čekání se Mesiáš narodil. Lidé reagovali na tento projev Boží milosti různými způsoby. Také dnes lidé zaujmají ke zprávě o spasení rozdílné postoje.

Narození dítěte je vzrušující událostí. Po měsících příprav přichází vytoužená chvíle. Dědečkové, babičky, strýčkové, tetičky, přátelé se radují spolu s rodiči, přinášejí dárky a blahopřání.

I když většina lidí o něm nevěděla, Ježíšovo narození se neudálo tak docela nepozorovaně. Mudrci, Herodes, Simeon a Anna patřili k těm, kteří této události věnovali zvláštní pozornost. Jejich rozmanité reakce na vtělení Boží milosti jsou příkladem, jak lidé všeobecně reagují na nabídku Boží milosti. Při studiu úkolu na tento týden se zamysli, jak jsi ty odpověděl svému Spasiteli. Chováš se jako mudrci, Simeon, Anna nebo Herodes?

Slovo se stalo tělem

Největší událost lidských dějin se odehrála ve městě Betlémě. Narodilo se dítě. Na rozdíl od jiných narození, zrozením tohoto dítěte se začal zjevovat Boží plán záchrany lidského rodu. Věčné Slovo se stalo tělem. Kdo je toto dítě? Čím se Ježíš liší od ostatních dětí, které se narodily před ním a po něm?

1. Čím bylo Ježíšovo zrození jedinečné? Jan 1,1-5.14-18

Jan nepochyboval, že dítě, které se narodilo v Betlémě, není nikdo jiný než Bůh, Stvořitel všeho, který se stal člověkem. Největším zjevením Boží milosti je skutečnost, že Ježíš, věčný Bůh, přišel na svět mezi nás.

2. Co říkají následující texty o Kristově božském původu? Proč se musel stát člověkem?

Kol 1,15-20

Fil 2,5-11

Žid 1,1-3.6-8

Žid 10,5-9

Když měl Ježíš přijít na tuto zem, vzal na sebe lidskou podobu, aby zvítězil tam, kde první člověk padl. „Kristus se měl ztotožnit se zájmy a potřebami lidí. Ten, jenž byl jedno s Bohem, se připoutal k lidem svazky, jež se nikdy nepřetrhnou... A to vše proto, aby člověk mohl být vysvobozen ze zkázy a ponížení způsobené hříchem, aby mohl zrcadlit lásku Boží a účastnit se radosti, která pramení ve svatosti.“ (CK 11)

3. Jaký význam má pro nás skutečnost, že Ježíš je navěky připoután k lidem?

Ježíšovo narození

1. Proč se Josef a Maria ocitli v Betlémě? Luk 2,1-7

2. Proč bylo důležité, aby se Mesiáš narodil v městě Davidově? Mich 5,1

Dlouhé měsíce čekání pominuly. Josef a Maria dokončili únavnou pouť do Betléma. Přišel čas narození dítěte. Avšak „nenašlo se pro ně místo pod střechou“ (Luk 2,7). Marii a Josefovi proto nezbylo nic jiného, než se ubytovat v chlévě. Zde Maria porodila Syna Božského. Nebyla zde však útulná kolébka a jemné prádlo. Po ruce byly pouze staré přikrývky a jesle.

Zrodila se naděje na osvobození člověka z hříchu a trestu. Boží plán záchrany lidstva se začal naplňovat. Narození Ježíše je největším projevem Boží milosti lidem všech dob. Bez tohoto důkazu lásky by bylo lidstvo navěky ztraceno.

Boží plán záchrany lidstva však Ježíšovým narozením neskončil. Narození, život, smrt a vzkříšení Ježíše by nebylo k ničemu, kdybychom Krista nepřijali osobně. Bůh má zájem na znovuzrození všech svých dětí. Ježíš zdůrazňuje tuto skutečnost ve svém rozhovoru s Nikodémem.

3. Jaký důraz klade Ježíš na prožitek nového narození? Jan 3,1-8

Během vánočního období je snadné přehlédnout skutečné poselství Ježíšova narození. Každý by se měl zamyslet nad tím, proč Ježíš přišel na tuto planetu. Zvěst o jeho narození je důkazem Boží milosti a lásky. Ukazuje nám, kam až byl Bůh ochoten jít pro naši záchranu. Bůh očekává, že na jeho milostivou nabídku odpovíme.

4. Jaký význam mají Vánoce pro tebe? Jak bys mohl ukázat své rodině a přátelům pravý význam Ježíšova narození?

Simeon a Anna poznávají Ježíše

1. Co přivedlo Josefa a Marii do Jeruzaléma? Luk 2,22-24

Nadešel čas, aby Maria a Josef naplnili požadavek zákona a přinesli Ježíše Bohu. Jako Mariin prvorozený syn naplnil Ježíš Boží zaslíbení, že prvorozený Syn bude spásou pro lidstvo.

2. Jakou roli hrál Duch svatý v životě Simeona a Anny? Luk 2,25-27.36.37

Vedení Duchem svatým se projevilo také v životě Simeona a Anny. Oba byli otevření jeho působení, a když Maria a Josef přišli s dítětem do chrámu, Duch vedl Simeona a Annu, aby se s Ježíšem setkali.

3. Co z Ježíšova poslání Simeon zvlášť zdůraznil? Čím Anna prokázala svou víru, že Ježíš je Mesiáš? Luk 2,28-38

O Anně toho víme málo; ale to, co o ní Lukáš píše, je velmi důležité. Byla vdovou. Vdovy, podobně jako pastýři, patřily do nižších vrstev společnosti. Její společenské postavení však nebylo pro Boha překážkou, když jí chtěl světit důležité poselství evangelia. Navíc, jako vdova a příslušnice nižší společenské třídy Anna dobře věděla, co je to strádání. To však nezpůsobilo, že by zahořkla. I když byla stará, nikdy se nevzdala naděje. Stáří zbavuje síly a energie. Avšak ještě horší je, že stáří, podobně jako utrpení, připravuje člověka o zdravý optimismus a strhává ho do deprese, cynické lhostejnosti a netečnosti.

Jak Anna udržela svou víru stále živou? Sloužila Bohu při každé příležitosti. Nikdy se nepřestala modlit. Její naděje zářila jasně, protože neztratila spojení se zdrojem.

4. Anna a Simeon byli staří, avšak konali nenahraditelné dílo. Čím Bohu sloužili? Co může tvůj sbor udělat pro podporu a povzbuzení starších členů?

Návštěva mudrců

Matouš zaznamenává návštěvu mudrců. Kdo byli tito tajemní muži? Proč hledali právě narozeného Krále Židů? Někteří učenci se domnívají, že mudrci přišli z Persie. Opravdově hledali pravdu, studovali filozofii, medicínu a přírodní vědy. Zabývali se také astronomií a "když zkoumali hvězdné nebe a snažili se odhalit tajemství, jež v sobě skrývají zářivé dráhy hvězd, uzřeli slávu Stvořitelovu. Hledali bližší vysvětlení a obrátili se k hebrejským spisům. V jejich zemi se pečlivě uchovávaly prorocké spisy, v nichž se předpovídal příchod božského učitele. K mágům patřil Balám, ač byl po určitou dobu prorokem Božím; nadán Duchem svatým předpověděl blaho Izraele a příchod Mesiáše... Ve Starém zákoně však byl příchod Spasitele zjeven jasněji. Mágové se s radostí dozvěděli, že jeho příchod je nablízku a že celý svět pozná slávu Hospodinovu." (TV 33)

- 1. Proč Bůh vedl mudrce tak zvláštním způsobem? Mat 2,2.9**
- 2. Jak Bůh odměnil vytrvalost mudrců, s níž hledali narozeného krále? Mat 2,9-12**

Když se přiblížili k Jeruzalému, jejich napětí vrcholilo. Již brzy se budou moci poklonit Králi, za nímž vážili velmi dlouhou cestu. Jaké však bylo jejich překvapení, když zjistili, že v Jeruzalémě o této události nikdo nic neví. Jak se museli podívat nad místem, kde našli právě narozeného krále Židů! Hvězda je neustále vedla, a proto nepochybovali, že našli, koho hledali.

Boží vedení však neskončilo nalezením Ježíše. Ve snu byli varováni, aby se nevraceli do Jeruzaléma, protože Herodovým záměrem nebylo dítěti se poklonit, ale ublížit mu. Mudrci proto opustili Judsko jinou cestou a vrátili se do své země.

- 3. Kdy jsi naposledy vytrvale hledal Ježíše? Jaký „dar“ jsi mu obětoval?**

Herodova reakce

1. Jakou důležitost přikládal Herodes Ježíšovu narození? Mat 2,3-8.16

Herodes byl jediným vládcem v Palestině, který mohl zachovat mír. Jako velký stavitel nechal přebudovat chrám v Jeruzalémě. Svou moc a bohatství dovedl použít i ve prospěch chudých a nemocných. V těžkých dobách osvobodil lid od daní a během období hladu v roce 25 př. Kr. poskytl své zlato k nákupu obilí pro trpící lid.

Avšak Herodes si velice zakládal na svém postavení. Vezmeme-li v úvahu, že při sebemenším projevu odporu nechával zabíjet lidi, není jeho reakce na Ježíšovo narození příliš překvapující. Tak nechal popravit svou manželku, tchyni a své tři syny.

Když mu bylo 70 let a cítil, že se blíží jeho smrt, vydal rozkaz, aby významní občané Jeruzaléma byli uvězněni a po jeho smrti popraveni. Chtěl si být jist, že Židé budou plakat, až zemře.

Nejnámějším Herodovým činem je vyraždění betlémských chlapců. Bůh však svou nadpřirozenou mocí svého Syna ochránil, aby se plán spasení mohl uskutečnit.

2. Jak Bůh zmařil Herodovy záměry? Mat 2,12-18

„Skrze mudrce upozornil Bůh židovský národ na narození svého Syna...

Satan by býval chtěl zastřít světu božské světlo a vynaložil svou lstivost, aby zahubil Spasitele. Avšak ten, jenž nikdy nedřímá, bděl nad svým milovaným Synem. Ten, jenž poslal Izraeli manu z nebe a sytil Eliáše v době hladu, připravil pro Marii a malého Ježíše útočiště v pohanské zemi. A skrze dary mudrců z pohanské země poskytl jim Hospodin prostředky na cestu do Egypta a na pobyt v cizí zemi.“
(TV 36)

3. Máš strach z nějakého „Heroda“? V čem tě může útěk Josefa a jeho rodiny do Egypta povzbudit?

Doporučené studium

Srovnej rozdíl mezi jednáním mudrců, Simeona, Anny a Heroda v souvislosti s narozením Ježíše. Jak chápali význam této události?

V knize Touha věků si přečti kapitoly 5 - „Posvěcení“ a 6 - „Viděli jsme jeho hvězdu“.

„Simeon a kněží představují dvě skupiny lidí. První je vedena Duchem Božím, neboť touží po poznání; druhá však odmítla přijmout světlo, které vede k pravdě, a mocnosti temna ji vedou do stále větší a větší temnoty.

Díky Božímu osvětlení pochopil Simeon Kristovo poslání. Duch svatý působil na jeho srdce. Avšak kněží a farizeové byli plni ducha nepřátelství vůči Bohu. I dnes stejný duch ovlivňuje mysl lidí a způsobuje, že působení Ducha svatého na ně nemá žádný účinek.“ (5BC 1116)

Diskusní otázky

1. Najdi další biblické texty, které dokazují, že Ježíš byl Bohem v lidském těle.
2. Když Maria a Josef přinesli Ježíše do chrámu, obětovali dva holuby, protože byli příliš chudí na to, aby obětovali beránka. Proč se Ježíš narodil v takovém domově?

Shrnutí

„Vtělení milosti“ se uskutečnilo. Zatímco se celá nebesa radovala nad narozením Syna Božího, na zemi byla na jeho příchod připravena jen hrstka lidí. Pýcha, sobectví a lhostejnost jim zabránily přijmout radostnou zprávu o narození Spasitele.

Bůh zde však měl ty, kteří toužebně očekávali narození Mesiáše - mudrce, Simeona, Annu a pastýře: Vedl každého z nich, aby se osobně setkali s Ježíšem.

Mnozí lidé nebyli na Kristův první příchod připraveni a podobně jich mnoho nebude připraveno ani na jeho druhý příchod. Dnes, stejně jako tehdy, Bůh hledá ty, kteří jsou ochotni vděčně přijmout radostnou zprávu a zvěstovat ji ostatním. Není většího daru Boží milosti lidem než vtělení Ježíše Krista. Co s ním učiníš?

Západ slunce 16.08

Použité zkratky knih E. G. Whiteové

1BC	The Seventh-day Adventist Commentary
AH	Adventist Home
CK	Cesta ke Kristu
Ed	Education
KP	Kristova podobensví
PP	Patriarchové a proroci
SA	Skutky apoštolů
1SM	Selected Messages
1T	Testimonies for the Church
TV	Touha věků

Poznámky k údajům o západu slunce

Údaje o západu slunce jsou převzaty z počítačového programu, který pro naši církev připravila Hvězdárna a planetárium Praha. Časové údaje odpovídají oblasti středních Čech. Pro upřesnění západu slunce v jiných oblastech je třeba k uvedeným údajům připočíst nebo odečíst v jednotlivých městech přibližně minut:

Cheb +9

Karlovy Vary +6

Plzeň +5

Ústí nad Labem +2

Pardubice -7

Brno -9

Přerov -12

Vsetín -14

Ostrava -16

Jablunkov -17

Sbírky v 4. čtvrtletí 1995

Misijní dary jsou určeny pro oddělení osobní služby a knižní evangelizace.

Dary 13. soboty budou sloužit na stavební projekty modliteben v Moravsko-slezském sdružení.

Témata přímluvných modliteb

4. čtvrtletí 1995

1. Globální misie
2. Boží dílo v Jihoněmecké unii
Počet obyvatel: 32 746 810
Sborů: 208
Členů: 14 071
3. Teologická fakulta ve Friedensau